
Zpravodaj

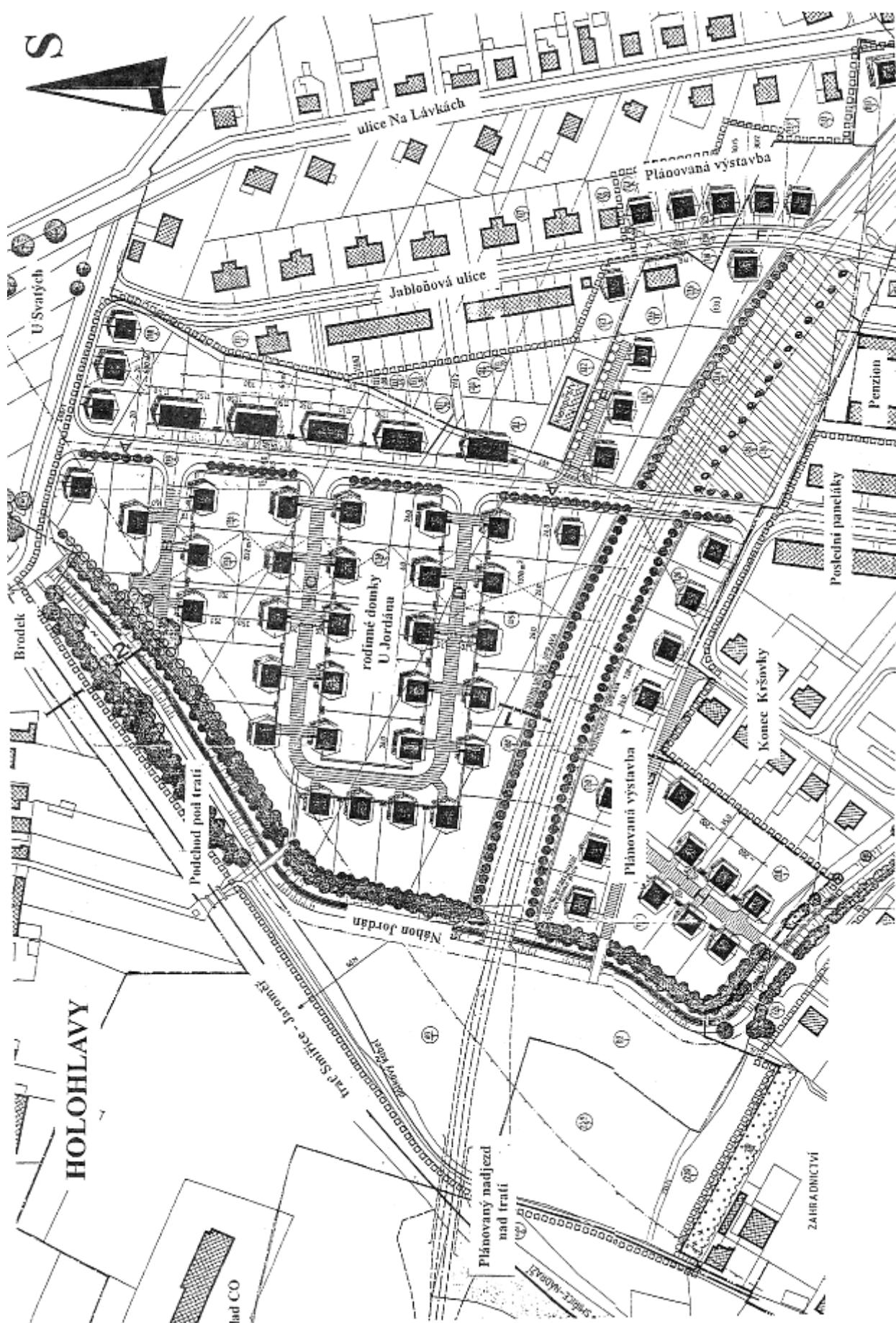
**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

1

7. březen 2005

**Co se plánuje mezi Smiřicemi a Holohlavami?
Obyčejná komunikace III. třídy!**

Mnoho vzruchu okolo nové komunikace

O řešení dopravní situace ve Smiřicích se jednalo na zasedání poslanců Místního národního výboru (tehdy ještě Smiřice nebyly městem) už na začátku 60. let minulého století. To mohou potvrdit ještě žijící poslanci.

V 70. letech byl při projektování Směrného územního plánu (SÚP) řešen i nový příjezd do Smiřic od západu. Aby se odstranilo křížení silnice se železnicí, byl příjezd z této strany řešen přemostěním železniční trati za zahradnictvím pana Jecha. Protože v té době se ještě nehovořilo o dálnici, počítalo se s napojením této komunikace na křižovatce u školního statku. Po sjezdu z nadjezdu nad železniční tratí byla trasa této komunikace vedena za tehdeším Dřevotvarem (ten vyhořel a přibližně na jeho místě nyní stojí Penzion pro důchodce a 2 nejsevernější panelové domy). Komunikace pak měla směřovat mezi Dvoranu a velký stadion, přes malý stadion, kolem benzínového čerpadla a na most přes Labe. Počítalo se zde už i s novým mostem – ten byl o 15 roků později postaven. Vyhovuje lépe šířkou i v podstatě neomezenou nosností.

V průběhu dalších let byl územní plán pro Smiřice a okolí měněn a upřesňován. Poslední 4. úpravu vyprojektoval ing. Novotný. Zde se už promítly nové skutečnosti. V prostoru mezi Smiřicemi a Holohlavami vznikla nová Jabloňová ulice, počítalo se zde s výstavbou obytných domků v prostoru u potoka Jordánu.

Trasa přeložky silnice v podstatě kopíruje původní návrh. Ke změně došlo v tom, že nad Smiřicemi by se spojila nejen se stávající komunikací Hradec Králové – Jaroměř, ale byla by napojena i na dálnici D11. Je třeba si uvědomit, že do Rodova a Habřiny bude muset být nadjezd nad dálnicí. Tento nadjezd spolu s napojením na dálnici by byl v prostoru za školním statkem. Samotné napojení zdejšího regionu na dálnici by bylo pro zdejší celý region jediné velkým přínosem.

Ted' něco k provozu na okolních komunikacích. Zdejší motoristé by jezdili do Hradce Králové a do Jaroměře po stávajících silnicích jako dosud. Po vybudování dálnice by to mělo výhodu v mnohem slabším provozu. Cestovat do Hradce Králové a do Jaroměře po dálnici by byl téměř nesmysl – bylo by to vzdáleností, časově a v budoucnu i finančně nevýhodné (placení mytného na dálnici!). Rozumně uvažující motoristé z Hradce Králové a Jaroměře by určitě došli ke stejné úvaze. A skutečně myslíte, že by motoristé od Prahy a pod. jezdili do Orlických hor přes Smiřice? Vždyť přes Hradec Králové (dále Slatinu, Černilov, Libřice...) by to pro ně bylo výhodnější než zajižďkou přes Smiřice. A řepná kampaň? Při poslední kampani těch aut ani tolik nejezdilo – ono se totiž správně přes Smrčov s tak těžkými auty nesmí jezdit!

Většina motoristů by jezdila městem, po nové komunikaci by se uskutečňoval tranzitní provoz. Podle posledního sčítání by to bylo maximálně 1600 aut za 24 hodin. I když uvážíme, že v noci je provoz podstatě slabší, pak stejně vyjde, že by po nové komunikaci projela za minutu asi 2 (dvě) auta. Jezdilo by se zde jako v uzavřené osadě, tj. 50 km/hod. Navíc se zde počítá s protihlukovou ochranou. Pro pěší by asi šlo si vynutit např. podchod. Nová komunikace bude v podstatě další ulicí v aglomeraci Smiřice–Holohlavy.

Že jste o tomto dopravním řešení nevěděli? Pak vězte:

1. Na 4. dubna 2000 bylo svoláno **veřejné** projednávání zadání změny č. 4 SÚP. Zde se občané mohli seznámit s uvedenou problematikou. Přišel pouze jeden občan!!
2. Dne 14. srpna 2003 bylo svoláno opět **veřejné** projednávání konceptu změny č. 4 SÚP. Tentokrát z řad občanů nepřišel nikdo!!!
3. Ve čtvrtek 3. února 2005 byl tomuto tématu věnován jeden bod zasedání zastupitelstva města. Jednání je **veřejné** a dal by se očekávat velký zájem občanů (alespoň těch, kteří podepsali petici), hodně připomínek a hodně dotazů. Autor změn ing. Novotný zde podal

velmi podrobný výklad. K dopravnímu řešení se vyjádřil ing. Štilec. Tentokrát přišlo asi 8 občanů (z toho 4 z jedné rodiny).

Na minulém zasedání zastupitelstva 2. prosince 2004 zastupitelka ing. Baboráková vnesla požadavek, aby byla posouzena možnost lepšího řešení dopravní situace ve Smiřicích.

Vznikl 6členný petiční výbor se zástupcem ing. Miroslavem Roubalem (zeť Baborákových), který sepsal petici, která končí návrhem:

1. Žádáme o upuštění od realizace prodloužení poz. komunikace ul. Jabloňová (k. ú. Holohlavy) a o upuštění od výstavby přeložky silnice III. tř./3089 v lokalitě „U Jordánu“ (k. ú. Holohlavy) s průnikem přes obytnou zónu města Smiřice a obce Holohlavy (vypuštění z příslušné kapitoly územního plánu).
2. Požadujeme vypracování koncepce a urbanistické studie skutečného obchvatu centrální zóny s realizací nového napojení dálnice D11 a výstavbou nového přemostění přes řeku Labe mimo město Smiřice a obec Holohlavy, který bude vést mimo jakoukoli obytnou zónu ve městě Smiřice a obci Holohlavy a který bude respektovat všechny zásady územního plánování, limity využití území z hlediska životního prostředí, platných hygienických norem a s tím související příslušná změna územního plánu v oblasti budování nové dopravní infrastruktury.

Petiční výbor:

1. Ing. Miroslav Roubal, Na Občinách 858, 500 09 Hradec Králové 9
(zástupce členů petičního výboru)
2. Mgr. Lenka Roubalová, Ed. Karla 74, 503 03 Smiřice
3. Jaroslav Kroutil, Mlýnská 162, 503 03 Smiřice
4. Jiří Mochan, Jabloňová 227, 503 03 Smiřice–Holohlavy
5. Michaela Tylšová, Spořilov 291, 503 03 Smiřice
6. Pavel Černý, Mlýnská 116, 503 03 Smiřice
(členové petičního výboru)

Tuto petici podepsalo kolem 600 občanů, přičemž smiřických a holohlavských občanů z toho nebylo ani 500 – petici totiž podepsali i občané ze vzdálenějších míst, např. ze Všestar, Třebechovic apod. (!) K serióznosti moc nepřispělo to, že občané často přidávali své podpisy po naprosto mylných informacích – protestovali proti tomu, aby jim pod okny projížděla auta po dálnici, nebo po rychlostní komunikaci, mysleli si, že Jabloňová ulice bude přivaděčem na dálnici apod. Někteří už své podpisy i odvolali. V petici jsou uvedeny i dva omyly: 1) V době kampaně v Českém Meziříčí prý jezdí těžká auta s cukrovou třtinou – to snad ne!? 2) Životní prostředí se prý bude zhoršovat kromě jiného i olovem – už delší dobu se používají pouze bezolovnatá paliva! Závěr – petice splňuje všechny náležitosti, byla proto přijata k vážnému posouzení.

Co je však škoda? Kdyby občané chodili na vysvětlovací akce (viz výše), možná by bylo méně emocí a mnozí by to neviděli až tak černě. Pro lepší představu čtenářů o navrhované komunikaci je uveřejněna mapa dotyčného území.

Co dodat – nechceme-li své plechové miláčky dát na špalky nebo do šrotu, nebo garážovat někde za městem a chodit pěšky, pak se musíme smířit s tím, že ať bydlíte např. v ulici Nývtově, Palackého, Nádražní, v Govorovce a nově také u Jordánu, budou kolem našich oken jezdit auta, navíc po železnici budou jezdit vlaky a nad našinu hlavami nám budou létat letadla.

Druhá strana mince aneb

„pseudoobchvat města Smiřice noční můrou občanů“

Jako budoucí občan obce Holohlavy a iniciátor petice proti nešťastně naplánované výstavbě „obchvatu města Smiřice“ vám předkládám k zamyšlení a případné další podpoře tento krátký příspěvek o problematice a koncepci územního plánování města Smiřic a obce Holohlavy.

Hned na úvod mého článku je nutné konstatovat, že územně plánovací dokumentace města Smiřice, která se ve svých příslušných pasážích týká přeložky silnice III. tř./3089 (řešení odlehčení centrální zóny ul. Palackého), vznikla v 70. letech minulého století, tedy ještě v dobách hluboké totality a zcela odlišné situace v oblasti způsobu bydlení a koncepce vytváření obytných zón jako prostředku k zajištění zdravého způsobu života lidí ve městech.

Za cca 30 let od schválení územně plán. dokumentace „SÚP – Aglomerace Smiřice – Holohlavy – Černožice“ z roku 1975 se ve Smiřicích v oblasti bydlení mnohé změnilo. Je nutné si plně uvědomit skutečnost, že v rámci tehdejší komplexní bytové výstavby vznikla důležitá a dnes velmi hustě osídlená obytná zóna – sídliště Gen. Govorova, která se nyní rozprostírá v blízkosti plánované silniční přeložky centrální zóny Smiřic. V roce 1999 byla zpracována urbanistická studie pro lokalitu Smiřice–Holohlavy–Černožice. Do oblasti přeložky (v budoucnu zcela nepochybně velmi frekventované pozemní komunikace např. se zvýšenou hlukovou a imisní zátěží z provozu těžkých nákladních vozidel přepravujících cukrovou třtinu do cukrovaru v Českém Meziříčí) tak byla vklíněna další obytná zóna, tentokrát však již pro individuální výstavbu desítek rodinných domů v lokalitě „U Jordánu“ v Holohlavech.

Odlehčení centrální zóny města Smiřice není tedy již několik let podle mého názoru správně naplánováno, protože v současné době je situováno (doslova vklíněno) mezi několik významných obytných zón Smiřic a Holohlav.

Rozvoj Smiřic a Holohlav v oblasti bydlení jasně ukazuje, že v současné době již není možné realizovat původně naplánovanou myšlenku „obchvatu středu Smiřic ze 70. let minulého století“.

Z důvodu nesouhlasu s výstavbou přeložky silnice III. tř./3089 v blízkosti výše uvedených významných obytných zón vznikla **petice**, která má za úkol zachránit stovky místních obyvatel před neúnosným zhoršením kvality bydlení, životního prostředí a postupným fyzickým znehodnocováním nemovitostí (panelové a rodinné domy v blízkosti plánované přeložky – např. fasády, rezonance oken, celková statika budov atd.).

Můžu jasně deklarovat, že petice měla mezi občany Smiřic a Holohlav velký ohlas, neboť ji během jednoho měsíce podepsalo přes 600 obyvatel žijících v blízkosti plánované přeložky. Všichni, kdo ji podpořili, dali jasně najevo, že s plánovanou výstavbou přeložky nesouhlasí a udělají vše proto, aby trasa vedla skutečně mimo městskou zástavbu.

Není přece vůbec možné z hlediska příslušných právních předpisů v oblasti územního plánování a životního prostředí umístit tak významnou spojovací komunikaci mezi dvě velké a několik malých obytných zón. Předpokládaný hustý provoz osobních i nákladních vozidel a možný průjezd z dálnice D11 do horských oblastí severovýchodních Čech by se nepochybně projevil velmi negativně ve všech přilehlých zastavěných lokalitách Smiřic a Holohlav.

Nechtějme se dočkat stejné situace, která panuje nyní ve smiřické centrální zóně v ulici Palackého, kdy se my i naše děti budeme také bát přejít vysoce frekventovanou silnici. Kde a kdy potom budeme stavět další přeložku či obchvat?

Budoucnost nás a našich dětí máme plně ve svých rukou a věřím, že starostové, radní a zastupitelé města Smiřic a Holohlav objektivně posoudí danou situaci a dojde k navržení jiné trasy skutečného obchvatu, který bude plně respektovat všechny zásady územního plánování a ochrany životního prostředí.

Silniční přeložka s jistou funkcí obchvatu historického jádra města musí vést zcela mimo zástavbu a nepronikat velkými obytnými zónami a významně narušovat bydlení stovkám občanů. Je třeba hledat jiné varianty, např. možnost vedení trasy obchvatu před Smiřicemi či za Holohlavami mimo obytnou zástavbu.

Ing. Miroslav Roubal, zástupce petičního výboru občanů Smiřic a Holohlav
(připomínky a podpůrné hlasy je možné zasílat na adresu: Na Občinách 858, 500 09 H. Králové 9)

Reakce čtenáře na článek v Hradeckých novinách dne 11. 1. 2005 „Dálnice ovlivní i dopravu v okolí“

Čím víc se blíží realizace výstavby dálnice D11, na kterou bezesporu čeká většina obyvatel s nadějí, tím více se přirozeně začíná mezi občany jednotlivých měst a obcí hovořit o tom, jaký dopad budou mít jednotlivé sjezdy a budování tzv. přeložek stávajících komunikací. Tento problém nastal i ve Smiřicích a situace zdaleka není tak idylická, jak popisuje pan starosta města v článku deníku ze dne 11. 1. 2005.

Před zhruba 30 lety se v územním plánu města (dále ÚP) řešila silnice, po které se budou přesouvat sovětské rakety na základnu na Nový Ples a která povede těsně za městem a napojí se na nový most přes Labe. To bylo tenkrát a je třeba podotknout, že v době vzniku ÚP se vycházelo z toho, že přeložka průjezdu Smiřicemi povede přes skutečný konec města, kde byla louka a pole... Z této koncepce vychází i současné řešení ÚP Smiřice–sever. Přitom se vůbec nerespektuje skutečnost, že původní prostor pro silnici je z jedné strany zastaven panelovými domy – vzniklo zde sídliště, je zde umístěna školka, lékař, penzion pro důchodce a z druhé strany je prostor zastavován rodinnými domky pro převážně mladé rodiny s dětmi.

Město trápí samozřejmě průjezd Palackého ulicí, který narůstá a houstne s postupem let a znepříjemňuje život lidem ve městě. Za dobrou koncepci města nemohu však považovat řešení v územním plánu takové, že se vybuduje souběžná silnice III. třídy s Palackého ulicí o cca 400 m směrem na sever a problém, který měla ulice Palackého se přesune prostě a jednoduše o kus dál. Přitom průjezd Palackého ulicí zůstane zachován. Budoucí silnice navíc rozdělí obě sousedící obce Smiřice a Holohlavy, zkomplikuje hlavně občanům Holohlav přístup k obchodům, žákům ke škole. Navíc se musí vybudovat nadjezd nad tratí vlaku, a ten po zprovoznění může způsobit nepřiměřený hluk, jenž zasáhne daleko větší část obyvatel, než jen blízké sousedy. Pokud se budou budovat jakékoliv hlukové bariéry, pořád je na místě obava, aby to nedopadlo stejně, jako odstrašující příklad nadjezdu v Hradci Králové nad Pospíšilovou ulicí. Změní se celý ráz krajiny k horšímu. Toto řešení zlikviduje urbanistické možnosti dnes skoro jediného prostoru, kde mohla probíhat výstavba rodinných domů.

Z citovaného musí být čtenářům jasné, že se sice mírně odlehčí Palackého ulici, ale zároveň se výrazně trvale znepříjemní život obyvatelům Smiřic–sever a obci Holohlavy. Jsem přesvědčena, že se mělo hledat jiné řešení a jiné možnosti. Ne vždy ta nejlevnější možnost je výhra! Občanům nestačí odpověď starosty, že jiné řešení prostě není. **Měla být zvolena taková varianta, která skutečně pomůže ulici Palackého a za podmínky, že nezasáhne obyvatele jiné části města... Tu variantu by měli hledat odborníci.**

Proto podporuji všechny občany, kteří formou vzniklé petice vyjadřují své pocity a obavy z toho, jak se jim ve Smiřicích bude žít. Pak jim totiž bude úplně jedno, zda se do obce „přitáhne“ turistický ruch, když oni sami nebudou spokojeni a budou hledat cestu ze Smiřic pryč...

Ing. Baboráková Ema, autorka je nezávislou zastupitelkou města za stranu ODS

PŘELOŽKA SILNICE III. tř. I 3089 – vyjádření Městského úřadu

Vzhledem k množícím se dotazům občanů Smiřic i Holohlav, podává Městský úřad Smiřice bližší informace k návrhu přeložky silnice III. tř./3089 v Palackého ulici:

- tento problém je řešen již od 60. let minulého století,
- první územně plánovací dokumentace – „SUP – Aglomerace Smiřice – Holohlavy – Černožice I. etapa“ z roku 1975 již řeší umístění přeložky silnice III. tř./3089 v rámci odlehčení dopravy Palackého ulice a zároveň navazuje na tehdejší návrh trasy dálnice D11,
- další územně plánovací dokumentace vychází z návrhu z roku 1975 – „Územní plán sídelního útvaru Smiřice – Holohlavy – Černožice“, který byl schválen 17. 3. 1994, závazná část této dokumentace obsahuje přeložku silnice III. tř./3089,
- v roce 1999 byla zpracována urbanistická studie „US Smiřice – Holohlavy – Černožice – rodinné domy u Jordánu“. Tato studie respektuje přeložku silnice III. tř./3089, plánovanou v územním plánu sídelního útvaru Smiřice – Holohlavy – Černožice a to včetně ochranného pásma (tj. 15 metrů od osy vozovky na každou stranu).
- následující změny č. 1 až č. 4 zmiňovaného územního plánu sídelního útvaru Smiřice–Holohlavy–Černožice se netýkají přeložky silnice III. tř./3089.

Za celé období vývoje územně plánovací dokumentace nebyla nalezena optimálnější trasa pro umístění přeložky silnice III. tř./3089, která je nutná pro odlehčení dopravy v Palackého ulici. Navrhovaná přeložka silnice mj. řeší i otázku mimoúrovňového křížení železniční trati. Situaci jiného řešení přeložky silnice komplikují tyto zásadní faktory:

- v severní části kat. území Smiřic je to mimoúrovňové křížení elektrifikované železniční tratě Hradec Králové – Jaroměř,
- v jižní části kat. území Smiřic se jedná o přemostění Labe,
- v severovýchodní části Smiřic se nachází souvislá zástavba od Smiřic až po Černožice,
- v jihozápadní části kat. území Smiřic – za bývalým GIGANTEM – je chráněné ložisko štěrkopísků a je stanoven dobývací prostor.

Situace uvedených faktorů je velice přehledně vidět na leteckém snímku Smiřic, který je ke shlédnutí na Městském úřadu ve Smiřicích.

Přeložka silnice III. tř./3089 je navrhována nadále jako silnice III. třídy – tedy ne první ani druhé třídy. Sjezdy z navrhované přeložky budou řešeny podrobně v projektové dokumentaci, která bude předmětem správního řízení, kde mohou být uplatněny námitky a připomínky.

Odpady ve Smiřicích

Zdá se neuvěřitelné, ale naše třítisícové městečko je docela slušným producentem odpadů. Za rok 2004 bylo ze Smiřic odvezeno 984 tun odpadů (tuhý komunální odpad, plasty, papír, sklo, železo). Za odvoz tohoto množství bylo zaplaceno 821 tisíc korun oprávněným firmám, 489 tisíc korun zaplatili občané a zbytek doplatilo město.

Za prováděnou separaci (třídění) odpadu nám firma EKO–KOM Praha zpětně proplatila téměř 290 tisíc korun. Minulý rok nebyl tak špatný, ale v roce 2005 se ceny za likvidaci odpadu zvedly,

firma EKO–KOM však zatím zvýšení příspěvku neohlásila. Všem – tj. občanům i městu – by pomohlo, kdyby třídění odpadů bylo ještě větší a kvalitnější.

V letošním roce rozšíří město některá separační místa o nové kontejnery a plánuje též postupnou obměnu starých separačních kontejnerů na sklo.

Od 1. srpna 2005 dle zákona o odpadech vzniká povinnost prodejců zpětně odebírat elektrické spotřebiče, ať se jedná o sporáky, televize, ledničky. Tento odběr bude zdarma. Proto město Smiřice uvažuje, že k tomuto datu ukončí sběr tohoto druhu odpadu na separačním místě v zámku.

Sběr nebezpečného odpadu je stanoven na 7. května a 15. října t. r.

Marcela Mráková, odbor správní a životního prostředí

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady:

- RM v souladu s § 102 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, odvolává z funkce člena komise RM pro sociálně-právní ochranu dětí paní Bc. Petru Chmelařovou a paní PhDr. Stanislavu Šustovou a jmenuje členem komise paní Lenku Rybovou, učitelku ZvŠ Smiřice. Tajemnicí komise jmenuje referentku sociálního odboru paní Lenku Duškovou.
- RM stanovuje v souladu s nařízením vlády č. 330/2003 Sb., ve znění nařízení vlády č. 637/2004 Sb., platy ředitelů příspěvkových organizací s účinností od 1. 1. 2005.
- RM schvaluje poskytnutí příspěvku ve výši 1.000,– Kč na ples, který pořádá obec Skalce ve prospěch hematologicko-onkologického oddělení Dětské kliniky FN Hradec Králové.
- RM doporučuje ZM ke schválení s účinností od 1. 1. 2005 odměny zastupitelů a doporučuje ZM ke schválení odměny ve stávající výši.
- RM schvaluje účast města Smiřice v soutěži Zlatý erb. Zabezpečením účasti v soutěži pověřuje pí Ladislavu Reichovou.
- RM projednala záměr převodu části pozemku p. č. 462/1 v k. ú. Rodov od Pozemkového fondu ČR dle schválené změny č. 1 ÚPO Rodov. Jedná se o bezúplatný převod cca 7,3 ha s ohledem na plánovanou bytovou výstavbu. RM doporučuje ZM tento převod ke schválení.
- RM schvaluje na základě žádosti Mateřské školy Smiřice převod částky 2 583,90 Kč z rezervního fondu do investičního s ohledem na prováděná hygienická opatření a zvýšené pořizovací náklady roboty. RM zároveň schvaluje zvýšení hodnoty odpisů MŠ Smiřice s ohledem na vyšší pořizovací náklady o 304,– Kč.
- RM odsouhlasila nákup vozidla Škoda Felicia formou leasingu v rámci schváleného rozpočtového provizoria a současně pověřuje starostu uzavřením smlouvy za podmínky dodržení schválených rozpočtových prostředků.

- RM schvaluje s ohledem na kvalitnější technické zpracování změnu formy zápisů Rady města.
- RM doporučuje ZM schválení rozpočet města na rok 2005 dle předloženého návrhu ze dne 24. 1. 2005.
- RM na návrh tajemnice na základě výsledku výběrového řízení jmenuje do funkce vedoucí ekonomického odboru Městského úřadu Smiřice s účinností od 1. 2. 2005 Ing. Jiřinu Steinhauserovou.
- RM projednala smlouvu o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 280 000,- Kč občanskému sdružení Obecný zájem na zajištění částečné úhrady provozních nákladů DPD Smiřice a PS v okrsku Smiřice v roce 2005 a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM projednala žádost manželů K. o prodej části pozemku st. p. č. 1/1 před Kaplankou. RM nedoporučuje ZM schválit záměr prodeje pozemku, doporučuje pronájem pozemku.
- RM projednala žádost ředitelky MŠ a schvaluje výjimku z počtu dětí ve třídě MŠ dle předloženého návrhu.
- RM projednala petici č. j. 160/2005 ze dne 18. 1. 2005 týkající se nesouhlasu s prodloužením pozemní komunikace z ul. Jabloňová a přeložky silnice III. třídy. RM konstatuje, že petice splňuje formální náležitosti dle zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním a postupuje ji k projednání v ZM.
- RM projednala problematiku tepelného hospodářství města a pověřuje BO poptáním zájemců o předložení nabídek s uvedením všech variant řešení – prodej, pronájem, založení právnické osoby se strategickým partnerem.
- RM schvaluje bezplatné užívání internetu veřejností v Městské knihovně ve Smiřicích.
- RM projednala smlouvu o výkonu inženýrské činnosti s firmou A-sangeo a. s. Pečky a pověřuje starostu jejím podpisem.
- RM projednala posouzení možnosti zástavby na parcele p. č. 27/1 a doporučuje ZM ke schválení záměr prodeje za účelem bytové výstavby s ohledem na zvýšení bytového fondu města.
- RM projednala žádost manželů T. o odkoupení části pozemku p. č. 168/1 o výměře cca 42 m². Uvedený pozemek není ve vlastnictví města. Odbor výstavby poskytne manželům metodickou pomoc při řešení jejich situace.
- RM projednala žádost Komitétu pro udržování památek z války roku 1866 a schvaluje vyznačení naučné stezky katastrem města Smiřice a umístění informačních tabulí.

Informace:

Tajemnice informovala RM o vyřízení žádosti města o skácení dvou lip, které budou skáceny do 30. 3. 2005 odbornou firmou.

Na dotaz p. Novotného byl starostou vysvětlen průběh jednání s dotčenými institucemi ve věci dopravní obslužnosti Rodova.

Paní Smékalová upozornila na nevyhovující kvalitu služeb poskytovaných v restauraci v Rodově.

Z jednání městského zastupitelstva 3. února 2005:

- ZM Smiřice schválilo rozpočet na rok 2005.
- ZM Smiřice schválilo odměny zastupitelům, které budou vypláceny s účinností od 1. 1. 2005.
- ZM Smiřice schválilo bezúplatný převod pozemku p. č. 462/7 o výměře 7 ha 3 910 m² z LV 10002 na LV 10001 Město Smiřice.

- ZM Smiřice projednalo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 1/2005, kterou se ruší obecně závazné vyhlášky č. 6/1992 o technické mapě města, č. 2/1995 Výše nájemného a finanční jistoty pro byty nově přidělované po 1. 7. 1995, č. 3/1996 o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů na družinu Základní školy ve Smiřicích, č. 7/1996 o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů v Mateřské škole města Smiřice, č. 2/1999 o místních záležitostech veřejného pořádku na území města Smiřice, č. 3/2000 o době a místu konání voleb.
- Ve smyslu § 84 odst. 2 písmo i) zákona č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů ZM:
 - schválilo: Obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 1/2005.
 - vydalo: Obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 1/2005.
 - uložilo: Městskému úřadu Smiřice zajistit vyhlášení obecně závazné vyhlášky města Smiřice č. 1/2005.
- ZM Smiřice neschválilo členství města Smiřice ve Spolku pro obnovu venkova.
- ZM Smiřice schválilo členství města Smiřice v Regionální hospodářské komoře severovýchodních Čech.
- ZM Smiřice si vyhradilo právo rozhodovat ve věcech zřizování věcných břemen ve vztahu k majetku města Smiřice.
- ZM ukládá RM Smiřice na základě petice doručené 18. 1. 2005 zajistit zpracování studie přeložky komunikace řešené ve schválené územně plánovací dokumentaci a vyhodnotit případné negativní dopady na okolní zástavbu.
(Pozn.: MZ takto reagovalo na podnět zastupitelky ing. Baborákové a na petici občanů.)
- ZM Smiřice neschválilo záměr prodeje části pozemku st. p. č. 1/1 kolem Kaplanky.
(Pozn.: Kaplanka je polorozbořený objekt v parku v blízkosti zámku.)
- ZM Smiřice schválilo záměr výstavby bytového domu vč. případné občanské vybavenosti v přízemí objektu na pozemku p. č. 27/1 v souladu s územním plánem.
(Pozn.: Vedle nynější nové cukrárny naproti truhlářství p. Matušky.)
- ZM uložilo Radě města:
 - realizaci přijatých usnesení
 - zabývat se připomínkami zastupitelů a občanů vznesených v rámci diskuze.

OBEZNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA MĚSTA SMIŘICE Č. 1/2005

Čl. 1

Ruší se tyto obecně závazné vyhlášky:

- č. 6/1992 o technické mapě města
- č. 2/1995 výše nájemného a finanční jistoty pro byty nově přidělované po 1. 7. 1995
- č. 3/1996 o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů na družinu Základní školy ve Smiřicích
- č. 7/1996 o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů v Mateřské škole města Smiřice
- č. 2/1999 o místních záležitostech veřejného pořádku na území města Smiřice
- č. 3/2000 o době a místu konání voleb

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA MĚSTA SMIŘICE č. 1/2004

O MÍSTNÍCH POPLATCÍCH

Zastupitelstvo města Smiřice na svém zasedání dne 2. 12. 2004 vydalo podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ustanoveními § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Článek 1 – Druhy poplatků

Město Smiřice vybírá tyto poplatky:

- poplatek ze psů
- poplatek za užívání veřejného prostranství
- poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj
- poplatek ze vstupného

Vážení čtenáři, s plným zněním vyhlášky se můžete seznámit na Městském úřadě nebo na internetu www.smirice.cz. Pro Zpravodaj vybíráme:

I. Poplatek ze psů

Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky.

1. Poplatníky jsou fyzické a právnické osoby, které jsou držiteli psa a mají trvalý pobyt nebo sídlo na území města Smiřice.
2. Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců. Poplatková povinnost vzniká držiteli psa prvním dnem měsíce následujícím po dosažení 3 měsíců stáří psa, započítáním držení psa staršího a při změně trvalého pobytu nebo sídla. Poplatková povinnost zaniká posledním dnem měsíce, ve kterém zaniklo držení psa nebo došlo ke změně trvalého bydliště nebo sídla držitele psa.

Součástí vyhlášky jsou i sazby poplatků ze psů za kalendářní rok.

Správce poplatku vydá držitelům psů známky s vyznačením názvu obce a evidenčního čísla psa, a to bez ohledu na skutečnost, zda držitel psa podléhá zpoplatnění nebo je od poplatku osvobozen. Tato známka je nepřenosná na jiného psa, i kdyby šlo o psa téhož poplatníka.

II. Poplatek za užívání veřejného prostranství

1. Vyhláška stanoví sazbu místního poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství na území města Smiřice, vznik a zánik poplatkové povinnosti, oznamovací povinnost, splatnost poplatku, osvobození od poplatku, určení míst, která v obci podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství pro účely této vyhlášky a povinnosti poplatníků, pokud není poplatek za zvláštní užívání stanoven podle zvláštních právních předpisů.
2. Poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství, kterým se rozumí provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní a reklamní akce nebo potřeby tvorby filmových a televizních děl.

III. Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj

Vyhláška stanoví sazbu místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj, vznik a zánik poplatkové povinnosti, ohlašovací povinnost, sazbu, splatnost poplatku a povinnosti poplatníků. Poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj podléhá každý povolený hrací přístroj. Obec není povinna poskytnout osvobození od tohoto poplatku.

IV. Poplatek ze vstupného

Vyhláška stanoví sazbu místního poplatku ze vstupného na území města Smiřice, vznik a zánik poplatkové povinnosti, ohlašovací povinnost, splatnost poplatku, osvobození od poplatku a povinnosti poplatníků.

1. Poplatek ze vstupného platí fyzická nebo právnická osoba, která akci pořádá.
2. Poplatek ze vstupného se vybírá ze vstupného na kulturní, sportovní, prodejní nebo reklamní akce, sníženého o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného obsažena. Vstupným se dle této vyhlášky rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit.

V. Závěrečná ustanovení

Porušení oznamovací povinnosti je předmětem řízení podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Pokud poplatník nesplní svoji poplatkovou povinnost určenou touto vyhláškou, lze dlužné poplatky vyměřit do tří let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla. Pro ostatní promlčecí lhůty platí zvláštní právní předpisy.

Výměna občanských průkazů

Dnem 1. 1. 2005 nabývá účinnost nařízení vlády č. 612 ze dne 16. listopadu 2004, podle něhož jsou státní občané České republiky povinni provést výměnu občanských průkazů bez strojově čitelných údajů v těchto lhůtách:

Datum vydání OP:	Platnost OP do:	Žádost podat do:
Do 31. 12. 1994	31. 12. 2005	30. 11. 2005
Do 31. 12. 1996	31. 12. 2006	30. 11. 2006
Do 31. 12. 1998	31. 12. 2007	30. 11. 2007
Do 31. 12. 2003	31. 12. 2008	30. 11. 2008

O nový občanský průkaz můžete požádat na Městském úřadě ve Smiřicích v prvním poschodí u pí Dany Jágrové.

SOUTĚŽ	SOUTĚŽ	SOUTĚŽ	SOUTĚŽ
---------------	---------------	---------------	---------------

Připravili jsme pro vás soutěž, do které jsme pro vás vybrali několik soutěžních otázek. Čerpali jsme ze starších čísel Zpravodaje, takže pokud zrovna odpověď nevíte, můžete jimi zalistovat – k dispozici jsou v Městské knihovně ve Smiřicích, od č. 2/2001 jsou články Zpravodaje zveřejněny také na internetových stránkách města.

1. Dnes už se Smiřicemi nenese hlas zvonu zvaného Egidius, vysokého 73 cm a o průměru 100 cm. Než byl tento zvon ulitý v roce 1519 v Kutné Hoře Jakubem Ptáčkem, mistrem zvonařským, zavěšen do 47 metrů vysoké věže zámeckého kostela v roce 1780, zvonil obyvatelům

- a) Josefova
- b) Holohlav
- c) Plesu

2. Smiřičtí turisté obnovili v roce 2003 značení cesty, která vede Smiřicemi a spojuje Černožice a Lochenice. Tato spojovací cesta se nazývá:

- a) Prokešova spojovací cesta
- b) Jelínkova naučná stezka Polabím
- c) Smiřická trasa

3. Smiřice měly v minulosti svůj pivovar a zdejší pivo bylo vyhlášené. Kdy pivovar ukončil svoji činnost?

- a) 1939
- b) 1940
- c) 1948

4. Část zámeckého areálu, jež v loňském roce dostala nový plášť, se nazývá „Důchod“. Ptáme se, jak toto označení vzniklo?

- a) hraběnka Šternberková jej dala vystavět ze svého důchodu
- b) byly zde kanceláře důchodního (správce důchodního úřadu – výběrčího poplatků)
- c) byli zde ubytováváni vysloužilí úředníci ze smiřického zámku

5. Na křižovatce státní silnice a silnice na Rodov je tzv. školní statek. Víte, proč se mu tak říká?

- a) jedna z budov statku sloužila na začátku 20. století jako škola pro děti z Holohlav
- b) bývalo zde středisko praktického vyučování pro žáky Státní zemědělské školy, která měla sídlo na zámku
- c) jedním z majitelů nemovitosti byl p. Josef Školník – statku se říkávalo „Školníkův“, postupem času bylo označení zkomoleno na „školní“

6. I rozvaliny smiřického cukrovaru „posloužily“ umění. Ve kterém filmu se záběry rozbořených budov cukrovaru objevily?

- a) Musíme si pomáhat
- b) Amerika
- c) Cesta z města

7. Příští rok oslaví smiřičtí loutkáři významné jubileum. Kolik let už mají Smiřice svou loutkovou scénu?

- a) 70
- b) 80
- c) 90

Bonusová otázka:

1. ledna 1886 zahájila ve Smiřicích svoji činnost Spořitelna Smiřická. Od 1. 4. 1934 je její sídlo v budově dnešního Městského úřadu. Ačkoliv samotná úřadovna v přízemí budovy změnila svoji tvář jen minimálně, ostatní prostory budovy prošly mnoha změnami. V 1. patře MěÚ, kde je nyní kancelář pana starosty, paní tajemnice, sekretariát a matrika, býval kdysi byt ředitele spořitelny. Zkuste si tipnout, čím byla místnost, v níž má dnes kancelář pan starosta:

- a) obývací pokoj
- b) ložnice
- c) jídelna

Správné odpovědi můžete posílat buď na adresu Městského úřadu ve Smiřicích nebo e-mailem na adresu reichova@smirice.cz do 20. dubna tohoto roku. Z došlých odpovědí vylosuje pan starosta tři výherce, mezi které se rozdělí CD Jaroslava Svěceného „Slavné české housle – Smiřické svátky hudby“, 2 volné vstupenky na Smiřický hrnec a hrneček se znakem Smiřic.

Ze soutěžících, kteří navíc odpoví správně na bonusovou otázku, bude vylosován jeden, který dostane 2 volné vstupenky na jím vybranou kulturní akci pořádanou Městským kulturním střediskem ve Smiřicích.

Smiřické internetové stránky soutěží o Zlatý erb

V lednu tohoto roku byl vyhlášen již sedmý ročník soutěže Zlatý erb o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí.

Smiřice se tohoto klání se svou webovou prezentací již zúčastnily. V roce 2003 se v kategorii „Města“ umístily mezi 12 nejlepšími hodnocenými internetovými stránkami. Podrobné informace o soutěži včetně hodnocení všech ročníků si můžete prohlédnout na stránkách soutěže <http://zlatyerb.obce.cz>.

Pokud se vám smiřické webové stránky líbí, můžete jim dát svůj hlas – je možné hlasovat buď prostřednictvím výše uvedených stránek soutěže nebo na stránkách smiřických: www.smirice.cz – na hlavní stránce je umístěna ikonka, jejímž prostřednictvím se dostanete přímo na hlasovací formulář pro Smiřice. Hlasovat můžete do pátku 25. 3. 2005 do 12:00 hodin. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne v Hradci Králové v průběhu konference ISSS dne 4. 4. 2005 – o tom, jak si Smiřice v soutěži vedly, vás budeme informovat v příštím čísle Zpravodaje.

Nabídka prezentace na internetových stránkách města www.smirice.cz

Podnikatelským subjektům nabízíme zdarma stručnou prezentaci jejich firmy na stránkách města Smiřice (stručný popis činnosti, adresa, kontaktní údaje, provozní doba – máte-li vlastní webovou prezentaci, umístíme vám zde odkaz, prostřednictvím kterého se na tyto stránky bude možno „prokliknout“). Cílem je nabídnout návštěvníkům našich stránek ucelenější informaci o službách našeho města.

Podobně se mohou prezentovat i veškeré spolky, sdružení a zájmové organizace, které na území města působí. Dále je možné v kalendáři akcí na těchto stránkách zveřejňovat veškeré společenské, kulturní a jiné akce, které se zde konají.

Veškeré informace o prezentaci na internetových stránkách www.smirice.cz vám budou podány na MěÚ Smiřice, 1. patro – sekretariát, paní Ladislava Reichová, tel. 495 423 036, 777 332 691, e-mail: reichova@smirice.cz.

Ladislava Reichová, MěÚ

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V sobotu 8. ledna se na území města uskutečnila Tříkrálová sbírka pořádaná Oblastní charitou v Hradci Králové. Koledníci s pokladničkou vybírali příspěvky na odbornou pomoc rodinám pečujícím o dítě s postižením, na Domov pro matky s dětmi v Hradci Králové, ale také i na humanitární pomoc v ČR i v zahraničí (v současné době směřovanou zejména do oblastí jihovýchodní Asie).

Obyvatelé Smiřic přispěli celkovou částkou 3 313,- Kč. Oblastní charita tímto všem dárcům děkuje.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Odešel nám náš starosta, odešel pan Miroslav HLAVA

Odešel příliš brzo na to, aby mohl dokončit všechno, co zamýšlel. Příliš brzo na to, aby získal pro obec Holohlavy to, co získat a někdy i dobýt chtěl. Byl jedním z těch, kteří se velice rychle dohodli na tom, že pro občany Holohlav, které v té době byly místní částí Smiřic, bude výhodnější, osamostatní-li se obec a bude-li nadále hospodařit sama a na svém.

Šel za touto myšlenkou důsledně a dá se říci, že jí dovedl do úspěšné reality. Nebudeme skrývat, že o účelnosti a smyslu tohoto rozhodnutí mnozí pochybovali. Ne jako nepřátelé, ale jako zastánci zaběhnutých zvyklostí.

Když jsme viděli, s jakým nasazením se první starosta v novodobých dějinách ujal práce, často jsme si říkali, zda jde o úkoly splnitelné. Byly! Poznali to také občané, kteří ho proto zvolili ve čtyřech za sebou následujících volebních obdobích. Vždy tak přesvědčivě, že i zvolené zastupitelstvo považovalo za nejsprávnější zvolit ho „starostou“ obce.

Vyjmenovat vše, co ve prospěch obce buď prosazoval nebo ve značné míře zajistil, by bylo obsáhlé. Počínaje plynofikací obce, přes obtížně řešitelnou kanalizační shybku, boj s administrativním molochem o převedení zemědělské půdy na stavební parcely. Vůbec to neměl s byrokratickými institucemi jednoduché. Na to však byl velmi přímý a neústupný.

Občas šel doslova „Hlavou proti byrokratům“. To Hlavou – není jen slovní hříčka, to byla jeho životní charakteristika. Když něco dělal, dělal to naplno.

I jeho boj s nemocí byl „naplno“. Rval se o každý kousek síly, o každý den. Ještě pár dnů před svým skonem dokázal to, co málokdo zdravý. Dovedl i zavtipkovat na svůj zdravotní stav. Myslíme, že by on sám chtěl, aby tak zůstal v paměti svých blízkých a známých. A věříme, že zůstane.

S pověstí nezištného, pracovitého a poctivého člověka, který myslel nejvíce na svou obec.

ZPRÁVY Obecního úřadu Holohlavy

Na veřejném zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 31. ledna 2005 byl zvolen na toto volební období doplňující člen Josef Hájek ml. z volební kandidátky nezávislých. Zastupitelé obce zvolili starostou obce Miloše Malínského a místostarostou Radislava Richtera.

Zastupitelstvo obce bude pokračovat ve schváleném investičním plánu, který byl vypracován za bývalého starosty Miroslava Hlavy. Pro rok 2005 jsme si vytyčili tyto cíle:

- s městem Smiřice pokračovat na dobudování kanalizační sítě na Rybízovně, dále v ulicích Dlouhá a V Domcích,
- nabídnout parcely Rybízovny k výstavbě rodinných domků a větší část k výstavbě průmyslové zóny,
- nákup zemědělského stavení čp. 29 s přilehlými pozemky na vybudování inženýrských sítí a pozdější prodej k výstavbě rodinných domků,

- opravy chodníků v ulicích Luční a Na Státní,
- vybudování dětského hřiště v prostorách parku.

SLOVO STAROSTY

Jako nový starosta Holohlav bych se chtěl vyjádřit k Petici, zabývající se tzv. obchvatem Smiřic:

Myslím, že někteří občané naprosto unáhleně připojili své podpisy pod rezoluci, která se vyjadřuje proti tzv. obchvatu. Dá se říci, že někteří tím vyjádřili dokonce jen své sobecké zájmy. Nová komunikace rozhodně každému z nás něco přinese. Vybudování uvedené komunikace, to je z hlediska budoucnosti nezbytný krok, který se plánuje a o kterém víme již 30 let. Nevím proč by občané ulice Jabloňové a nově budované lokality U Jordánu měli vyjíždět do Hradce Králové ulicí Na Lávkách a svým výjezdem obtěžovat zde bydlící občany? Proč by sanity záchranné služby měly stát u závor a ztrácet drahocenné minuty? A dalších proč by se našlo jistě hodně.

I jako občan Holohlav bych si nepřál, abychom „šachovali“ s projektovaným sjezdem z dálnice, neboť by se mohlo stát, že budeme sjíždět z dálnice buď už v Hradci Králové nebo až v Semonicích.

Vzpomněl jsem si na některý z předešlých Zpravodajů, kde ing. L. Kupka psal o budování železnice na Jaroměř. V době, kdy Holohlavy byly větší než Smiřice, se mělo budovat nádraží u Holohlav. Tenkrát si však holohlavští sedláci postavili hlavu a neprodali železničím pozemky. Proto pak bylo nádraží postaveno v tehdy menších Smiřicích. Dnes se jezdí více po silnicích a my budeme zase bojovat proti...

Miloš Malínský, starosta obce

Zápis do Mateřské školy v Holohlavech

Mateřská škola Holohlav vyhláší zápis dětí do mateřské školy na školní rok 2005/06. Své dítě můžete přihlásit každý pracovní den od 8.00 do 14.30 hod. Pokud máte zájem, můžete se přijít podívat osobně i s dítětem kdykoli a bez ohlášení ve výše uvedenou dobu, abyste se seznámili s prostředím školky.

Zájemcům podáme informace osobně nebo na telefonu 495 422 714. Naše webové stránky, kde najdete další podrobnosti a foto: www.msholohlavv.wz.cz.

Těšíme se na Vás.

Renáta Smotlachová

Smiřické svátky hudby 2005

Velikonoční festival v zámeckém kostele Zjevení Páně se uskuteční ve dnech 24. – 28. března 2005.

V programu budou účinkovat:

Jaroslav Svěcený

Julie Svěcená

Jitka Navrátilová

Josef Popelka

Žofie Vokálková

Virtuosi Pragenses

Laura Vlková

Otakar Brousek

Milan Lajčík

Jablkoň

Dechové trio Amadeus

Festival se koná pod osobní záštitou předsedkyně České komise UNESCO. Informace a objednávky vstupenek na www.festival.smirice.cz a na tel. 495 809 010 nebo 777 332 691.

Z GALERIE SMIŘICKÝCH OBČANŮ

Židé ve Smiřicích

O osudech židovské komunity v době 2. světové války se hodně mluvilo v lednu tohoto roku při příležitosti vzpomínky na 60. výročí osvobození největšího vyhlazovacího tábora Osvětim–Birkenau Rudou armádou. O životě a konci členů této komunity ve Smiřicích je toho známo méně, přestože její kořeny jsou velice staré. Přitom se dá říci, že tito bývalí zdejší spoluobčané zasáhli do života města často a významně.

První, historicky do ložený Žid bydlící ve Smiřicích, byl Zelig Mautner. Svoji rodinu sem přivedl kolem roku 1690 (asi z Prahy) do domu s čp. 111 – do tzv. staré pálenky¹⁾. Syn Zeliga Mautnera – Moše Mautner – se stal nájemcem nové pálenky a později i nájemcem pivovaru v zámeckém areálu. Říšské zákony zakazovaly Izraelitům řadu činností, mezi jiným i lihovarnictví a prodej lihovin. Židé však byli dobrými znalci této profese, majitelé panství byli mocní a císařovna ve Vídni byla daleko.

Kupodivu zde zřejmě nedocházelo k protižidovským excesům. Početné Mautnerově rodině se vedlo celkem dobře. Časem přenesla výrobu pálenky také do areálu zámku. Významně se zapsala do osudů města po velkém zdejším požáru roku 1839 (shořelo 55 domů včetně radnice s bohatým archívem), kdy na vlastní náklady po několik týdnů ubytovala a živila rodiny pohořelých.

Až od roku 1828 měl pivovar v pachtu semilský Žid Winternitz a po něm si pivovar asi roku 1834 najímá Abraham Mautner. Rodina Mautnerů se rozdělila na dvě větve. Vídeňská větev brzy konvertovala ke katolictví, domohla se značného majetku. Na tehdejší (ale i dnešní) dobu věnovala obrovské částky sociální péči. Nejen ve Vídni, ale i ve Smiřicích. Ze staré pálenky čp. 111²⁾ zřídila špitál, dnes bychom řekli léčebnu dlouhodobě nemocných. Později přikoupili pozemky a ještě další dům. Po demolicích postavili v zakoupeném prostoru „Giselin ústav“. Jeho jižní strana sloužila mateřské škole a v severní straně byl chudobinec a později zde bylo i městské muzeum. Po celkové přestavbě je nyní tato budova s čp. 111 obytným domem s několika nájemníky. Tento dům byl znám pod názvem „Mautnerův chudobinec“. Za zásluhy o technický pokrok a sociální péči byla rodina povýšena do šlechtického stavu a přes časové propasti nacismu a komunismu udržuje s naším městem dobré styky (poměrně velkou částkou přispěla rodina na vybudování výtahu ve zdravotním středisku).

Smiřická větev Mautnerů se zakoupila zde ve Smiřicích, zřídila rozsáhlou výrobu lihu, destilátů, chemikálií, octa, hořčice a specialit. Později také konvertovala ke křesťanství. Aby nedocházelo k nedopatření, změnila si příjmení na Malburg. Také příslušníci smiřické větve se věnovali sociální péči. Byli spoludonátory (dnes bychom řekli sponzory) Mautnerovy nadace a dalo by se říci, že se zejména po prusko-rakouské válce r. 1866 účinně podíleli na záchraně města.

Další židovský podnikatel Izrael Klein se stal po požáru Batistovy přádelny majitelem pozemku, na kterém 15. 3. 1877 zahájil stavbu mlýna – do provozu byl spuštěn 1. 1. 1878. Zde je možno uvést jednu pozoruhodnost. Klein rozpoznal pěvecký talent dcerky svého kočího. Podporoval ji na studiích až do doby kdy Paula (Pavla) Vachková vystoupila na scéně opery Národního divadla jako vynikající zpěvačka. Krátce po začátku slibné kariéry se provdala za velvyslance ČSR v Paříži Dr. Osuského.

I podnikatel Klein přestoupil na křesťanskou víru. Poslední židovskou rodinou ve Smiřicích byli Winternitzovi. Pán byl ředitelem lihovaru. Musel být i odvážným člověkem, protože okolo roku 1900 skočil nad česlicemi mlýna do prudkého proudu pro neopatrného chlapce, který tam

přepadl přes zábradlí. Zachránili se oba – pan ředitel dostal od města jako čestný dar hodinky s věnováním.

V meziválečném období – vlastně i těsně před rokem 1938 – zde žil pan Lustig. Prý bývalý obchodní zástupce fy Malburg, a. s. Velice matně si v duchu vzpomínám na nevelkého, takřka bezvlasého pána sedícího na židli před domem v prostoru městské spořitelny. Lidé ho zdravili a on je, občas se u něho někdo zastavil na kus řeči. Zemřel krátce před nástupem nacismu.

Dobře se pamatuji na bývalé sousedy z domu čp. 87, manžele Ledererovy. Paní Elza, rozená Felčárková, zde provozovala obchod střížním zbožím, prádlem a galanterií. Pán byl, nebo alespoň vypadal o hodně starší. Z ústního podání vím, že paní Elza „rozprodala“ sklad zboží důvěryhodným lidem na bezhotovostní půjčku, jejíž splatnost byla určena slovy „až jak to dopadne“. Dopadlo to tak, že jména obou manželů jsou uvedena na pamětní desce obětem nacismu ve Smiřicích i na desce holocaustu v pražské synagoze. Ke splacení půjčky nemohlo dojít.

Tristně vypadá časový údaj o počtu židovských sousedů ve Smiřicích:

rok	1785	1921	1938	později
počet Židů	27	15	2	0

Tolik jako vzpomínka na občany, kteří se lišili svými zvyky a svou vírou. Ke cti smiřických křesťanů je vhodné říci, že po celou dobu soužití zde nedošlo k žádným antisemitským projevům.

Nápisy, které se v posledních měsících objevují ve městě, mají pronacistický charakter. Je z nich patrné, že je píše někdo, kdo jejich vnitřní význam nezná – nezná ani pravopis řeči, v níž je ten „kdosi“ píše. Přesto by neměly být tyto symboly přehlédnuty. Zde by mohly do dění vstoupit i školy, které by měly mít největší vliv na formování vědomí skupinového soužití.

Ing. Lubomír Kupka

¹⁾ Nová pálenka v prostorách zámku – stávala prý východně od provozovny pivovaru, s nímž splynula po rozšířeném výstavu piva v roce 1865 na 25 000 věder za rok (1 vědro pивní = 63,68 litrů) = 1,592.000 litrů = 15.920 hl/rok. Proto nová pálenka zanikla.

²⁾ Stará pálenka byl původně dům čp. 111, který stál na místě dnešního domu se stejným číslem popisným. Zatím co dnešní dům je orientován severo-jihním směrem, stará pálenka byla orientována ve směru východo-západním. Vykoupený druhý dům byla dřevěnice, která stávala v rohu zahrady, tvořeném Mlýnskou ulicí a ulicí Krátkou. Tato dřevěnice zřejmě shořela při požáru města v roce 1839.

AKTUALITY

KDU-ČSL – Zpráva o činnosti

Má-li být organizace důvěryhodná, musí být otevřená. KDU-ČSL je otevřenou politickou stranou, a proto předkládáme zprávu o činnosti strany ve Smiřicích a v Holohlavech. Doufáme, že „zpráva“ bude dobrým poznáním pro širší veřejnost o tom, jak funguje místní organizace jedné politické strany.

KDU-ČSL měla k poslednímu dni loňského roku 13 členů. V počtu členů je KDU-ČSL ve Smiřicích a v Holohlavech s největší pravděpodobností druhou nejsilnější stranou. Toto platí i pro celorepublikové měřítko, neboť KDU-ČSL disponuje necelými 50 tisíci členy, a proto její členové netrpí komplexem malosti.

Za posledních deset let klesl počet členů KDU-ČSL ve Smiřicích na polovinu, což částečně omezilo akčnost strany. Snad stojí za připomenutí, že na začátku 90. let jezdili členové lidové strany na

společné zájezdy, třeba do rakouského Mariazellu. KDU-ČSL ve Smiřicích nepořádá žádné stranické schůze. Byla by to ztráta času. Naši členové se neformálně scházejí při různých společenských a kulturních akcích. Zároveň jsme však začali na jaře 2004 pořádat besedy na nejrůznější témata. Na první diskuzi zavítal bývalý velvyslanec v Kanadě ing. Stanislav Chýlek, aby pohovořilo „svém“ tématu: česko-německých vztazích. Na druhou besedu přijel tehdejší první náměstek hejtmána ing. Vladimír Derner, který měl přednášku na téma krajské výdaje a dotace obcím. Na každou z těchto dvou debat přišlo kolem 10 lidí a na druhou z nich zavítal i starosta Holohlav. Děkujeme všem. Chceme v těchto diskusních večerech pokračovat i v tomto roce s poznáním, že konkurovat televizním pořadům není lehké.

V neposlední řadě není nemožné nepozastavit se nad posledními volbami do krajského zastupitelstva, které proběhly počátkem listopadu roku 2004. Po dlouhých letech bylo možné ve Smiřicích spatřit plakáty KDU-ČSL, které nám vlepila objednaná služba. Snad i to pomohlo, aby KDU-ČSL ve Smiřicích ve srovnání s volbami do Evropského parlamentu posílila. V Holohlavech byl úspěch lidové strany ještě znatelnější, neboť zde KDU-ČSL docílila svého nejlepšího výsledku po roce 1989! Děkujeme za projevenou důvěru. Nezklameme.

Karel Novák, předseda KDU-ČSL ve Smiřicích a v Holohlavech

OZNÁMENÍ

Ve čtvrtek 19. května 2005 se v polském městě Boguszów-Gorce uskuteční Mezinárodní kulturní fórum **PRYZMAT 2005**. V rámci této akce se uskuteční setkání umělců – malířů, grafiků, řezbářů, fotografů a keramiků, kteří se budou prezentovat svým dílem.

V rámci uzavřené smlouvy o spolupráci mezi městem Boguszów-Gorce a Smiřicemi nám byla na tomto setkání umělců nabídnuta účast. Zájemci o účast na tomto fóru mohou do 30. března t. r. podat na sekretariátě Městského úřadu ve Smiřicích přihlášku, která bude poté postoupena pořádajícímu městu.

„KRKOBUSY“ získaly mimořádnou oblibu – příští rok po Krkonoších ekobusem

Autobusové horské linky pro turisty a cykloturisty, které po „páteřní“ 113km trase za dvě a půl hodiny projedou Krkonoše tam a večer zpět v obou směrech a na ně pak navazují další přípoje do jednotlivých oblastí, jsou všeobecně úspěšné.

Hlavní iniciátor projektu Svazek měst a obcí Krkonoše spolu s dopravci průběžně vyhodnocuje zájem turistů. K získávání informací slouží veřejné internetové fórum a dotazníková akce u zhruba pěti set respondentů. Začátkem září se všichni zainteresovaní, včetně řidičů autobusů, sejdou s cílem přinést připomínky a náměty k vylepšení pro příští letní turistickou sezónu.

Rada SMO Krkonoše předběžně schválila zájem v projektu příští rok pokračovat a během příštích hlavních letních prázdnin rozšířit jízdní řády na denní provoz.

Koordinátorka projektu PhDr. Mirka Chaloupská v informaci pro členy marketingové skupiny pro společnou propagaci Krkonoš uvádí: „Z veřejného fóra a dotazníkové akce vyplývá, že návštěvníci jsou s dopravou spokojeni. Ze statistiky vytiženosti autobusů (kdy bylo v červnu ze západních do východních Krkonoš přepraveno 657 lidí a 65 kol, opačným směrem 313 osob a 60 kol, v červenci pak ze západu na východ 3 488 osob a 259 kol při devíti autobusových posílách a opačným

směrem přepravila 1 766 lidí a 313 kol) pak lze vyvodit, že „tahákem“ pro návštěvníky je západní část Krkonoš, tedy nejvyšší hora Sněžka.”

I přes značný zájem veřejnosti je provoz „krkobusů“ v současné době zatím ztrátový. Nicméně rostoucí obliba turistických linek je pro ČSAD Semily základem úvahy o nákupu prvního autobusu s ekologickým provozem, s vnitřní úpravou vozu pro deset kol a přívěsem pro dalších 20 bicyklů. Počítáno je i s obsluhou, která by po celé trase cykloturistům pomáhala s ukládáním kol do závěsů a jejich vykládáním. Krkonoše tak mají šanci být prvním pohořím v České republice s dopravou turistů ekobusem.

Dáša Palátková

KULTURA

KNIOVNA V NOVÉM PROSTŘEDÍ

V průběhu loňského listopadu byla smiřická knihovna přestěhována do takzvaného Důchodu, to je prostor mezi zámeckým kostelem Zjevení Páně a pivovarskou věží. Půjčovny pro dospělé i dětské čtenáře byly slavnostně otevřeny 6. prosince 2004 a ve vlastních prostorách nabízejí svým čtenářům zdarma více internetových pracovišť i rozšířenou výpůjční dobu.

Můžete nás navštívit v tyto dny a dobu:

Oddělení pro dospělé:	Oddělení pro děti:
Po: 10.00–18.00	10.00–18.00
Út: 8.00–11.00	
St: 10.00–16.30	10.00–16.30

Hlavně dojíždějícím žákům z okolních vesnic je určeno ranní půjčování v dětském oddělení, kdy je knihovna otevřena čtyřikrát v týdnu od 7.00 do 8.00 hodin.

Zveme své návštěvníky do nově zrekonstruovaného křídla zámeckého areálu, s přáním co největšího počtu spokojených čtenářů a spousty krásných a čtivých knížek, protože i dnes stále platí

„KNIHA – NEJLEPŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA“

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Ach, Rodove...

Rodove, Rodove, Ty malý holečku,
sedíš tu v údolí jak hříbek v dolíčku.
Za mého mládí však junákem jsi býval,
když u Fejglů v hospodě bál se všemi tu hýbal.

Rána zde voněla prací a fortelem,
když jsem se vracíval ze seče s jetelem.
Náves se pyšnila květinovým hájem,
radost byla pohledět, ves ta tu byla rájem.

Když večerem u lípy zněla děvčat píseň,
čela se zjasnila, odvála všechna tíseň.
V rybníčku se zrcadlily břízy krásně štíhlé,
kachňata se hašteřila na hladině zjhlé.

A ten hřbitůvek, co tu v kopci stojí
na ves se usmíval lípami k údolí.
Chodívalo se na něj poděkovat všem,
co lásku nám dali a tuto krásnou zem.

Ted' však Ti Rodove vládne tújí příval,
pryč je ta veselost, cos jí sídlem býval.
V prostřed návsi výzva, prázdný rybník stojí,
kdyby zde hořelo, hasiči se bojí.

Na bývalém rynku, chloubě obce milé,
lebeda ted' vládne, pryč květin jsou chvíle.
Jakýsi přístřešek sem tam se potácí,
vzbudte se, vstávejte, rodovští rodáci.

Probudte, prosím vás, ducha té vesnice,
vždyť si tu hledí svých prahů nejvíce.
A při památce někdejších rodáků,
nedejte vyrůstat na návsi bodláků.

Prosím vás všechny, spojte svoje síly,
zvelebite zas Rodov, ať je očím milý.

Rodovák Luděk Dospěl

Soutěž tenistů

V neděli dne 2. ledna 2005 uspořádali tenisté turnaj veteránů – rekreačních hráčů ve čtyřhrách. Hrál se ve školní tělocvičně. Pět dvojic přišlo po vánočním lenošení přivítat pohybem nový rok.

Úspěšní byli tentokrát domácí hráči. Zvítězila dvojice Bednář–Rohlena před Plškem–Říhou z místního tenisového oddílu. Na místě třetím se umístili Řehák–Šeda z Černožic a na dalších místech pak hráči z Rychnovka, Flek–Prokop, Kohl–Šnábl.

Poděkování patří ing. L. Jirouskovi, který soutěž zorganizoval a zajistil ceny.

Ve Smiřicích, 25. 1. 2005

Ing. Milan Plšek, předseda TJ Sokol

Mitiskova kronika - II. pokračování

Osoba kronikáře Mitisky

V roce **1857** nastupuje službu ve Smiřicích nový duchovní, **Jan Nepomuk Bohaboj Mitiska**, původem z Chlumce nad Cidlinou, kde se narodil roku 1807. Ustaven fundačním zámeckým kaplanem byl 6. února.

Jan Mitiska dobře ovládal několik jazyků, již za studií na gymnáziu v Hradci Králové studoval polštinu a italštinu, později byl autorem „Slovníku česko-polského“. Tyto své znalosti bohatě uplatnil při sepisování **kroniky smiřického panství**, kterou odkázal a věnoval městu Smiřice. V této kronice shromáždil velmi cenné údaje o smiřickém panství, zaměřil se zejména na posloupnost majitelů panství, sloužící duchovní, správce statku, rychtáře a později starosty města. U prvních majitelů panství rodu Smiřických sestavil jejich podrobný rodokmen. Zastával rovněž funkci kontrolora c. k. zádušní pokladny a vypomáhal ve zdejší obecné škole při výuce katechismu.

Smiřice byly v té době v držení c. k. Výsadní rakouské národní banky ve Vídni (1856–1863), od které panství zakoupil továrník z Liberce, Jan Liebig senior, který se významně zasloužil o rozvoj celého zdejšího regionu.

Jan Mitiska se pilně **účastnil veřejného života**, byl členem řady místních spolků, roku 1882 byl ve vedení nově ustaveného dobrovolného hasičského sboru. Znal tedy velmi dobře dění ve městečku, kteréžto události rovněž ve své kronice zachytil a stal se tak prvním kronikářem města Smiřice.

Jan Mitiska umírá v pozhnaném věku 82 let, dne **7. 3. 1889** a pohřben je na smiřickém hřbitově, vedle Malburgovy hrobky. Pozoruhodné je, že na náhrobním kameni je uvedeno chybně datum úmrtí 10. 8. 1883. K chybě zjevně došlo nedbalostí při obnovování nápisu, neboť Mitiska učinil **poslední zápis** v kronice ještě v srpnu **roku 1888**, kdy popisuje velkou hasičskou slavnost ve Smiřicích.

Kronika je vzhledem k svému stáří v dosti žalostném stavu, uložena je v okresním archivu v Hradci Králové a po svém autorovi je kronika pojmenována Mitiskova. Napsána je libozvučnou češtinou, o čemž se můžeme přesvědčit v následujících ukázkách:

Kostel či kaple?

Však ale dlouhá léta přifařeny Smiřice byly k holohlavskému kostelu, tedy hraběcí rodina Šternberská pojala úmysl a plán v zámku kostel vystavěti. Tento kostel byl kostelem a ne jak někteří kněží i děkani myslívali, že to byla zámecká kaple, neb latinsky **ecclesia** jest na česko **kostel** – a kdyby tam na nápis stálo **capelle**, tak bylo by to na česko **kaple** (*nápis vzadu na varhanickém chóru*). Smiřice tak kostel a ne kapli mají, a jaký ještě vznešenější než v Holohlavech, ale což pak jest kostel bez stálého duchovního, jako tělo bez duše – neboť tu se vždy muselo požádat, aby v neděli a neb ve svátek jeden kněz z Holohlav přišel a konal zde bohoslužbu.

Velezrádný dopis

Když totiž stavové čeští vždy více a více na to doléhali, aby mladý král Ladislav Pohrobek konečně do Čech přijel, a roku 1453 již se všechno k tomu schylovati zdálo, že mladý král žádosti stavů českých vyhoví, vypravil k němu **Jan ze Smiřic**, dav se svěsti osobní svou nechutí k **Jiřímu z Poděbrad**, posla s listem a výstrahou, aby nikoliv nesvěřoval sebe vrtké víře české, leč by přišel s mocí dostatečnou, aby rozhodovati a trestati mohl co král.

List se však dostal do rukou Jiřího z Poděbrad a když ten napotom do sezení přišel, kdežto mezi českými stavy nacházel se také Jan ze Smiřic, tuť položil onen výstražný list na stůl a tázal se celé rady, jaký ortel zasluhuje onen zrádce? I odpověděli všichni, že onen pisatel jest zrádce a rušitel obecného dobra a protož hoden smrti té nejohavnější. Tomuto vyřknutému soudu přisvědčil též i Jan ze Smiřic, když byl také o zdání tázán. A tu položil Jiří Poděbradský před pány to dotčené psaní, a tak **Jan ze Smiřic odsouzen** byl, také svými ústy, byl tudíž jat a do vězení dán a nazejtří dne 7. září 1453 byl sťat na Starém městě pod praněrem a tělo jeho pochováno ve špitále u mostu. Po smrti Janově byla část majetku zkonfiskována, zbytek přechází na ještě nezletilé dva syny.

V posledních letech živobyetí svého, byl odstoupil od kalicha docela, a tak přiznával se Jan odtud opět horlivě k víře katolické. (*List předal synovec královny Barbory kníže Celský a mohl to být docela dobře připravený komplot Jiřího a Celského proti mocnému Smiřickému.*)

Vyhození oknem z hradu Pražského

Tehdejšího roku 1618 byli dne 23. května všichni stavové podobojí neb utrakvisté v zelené místnosti v velkém množství shromážděni, kdež také byli přítomní místodržící totiž, Adam z Šternberka, Vilém Slavata z Chlumu, Jaroslav Bořita z Martinic, Děpold Matouš z Lobkovic a sekretář M. Filip Fabricius – pošeptmo se radili, pak nejvyšší purkhrabě žádal jménem

místodržících poraditi se a brzce odpověď dáti, až i jiní přítomní budou. Známo nám jest, že bylo všech královských místodržících deset, z ostatních někteří nebyli toho času v Praze a mnozí jiní nemocni. Slavata a Martinic nazývají se tu hrabaty, kancléř Lobkovic knížetem a jeho manželka Polyxana kněžnou, ačkoliv důstojností těchto dosáhli teprv po bělohorské bitvě, r. 1629.

I slyšen byl hluk mezi stavy, aby se šelmami do arestu neb do černé věže, jiní pak volali, aby zrádci ven z okna vandrovali, přitom Slavata a Martinic ohromeni stáli. Mezitím Voldřich z Vokynic pravil: Tito králíka mého bratra Václava o poctivost připravili, na to hrabě z Turnu táhl je k oknu a teprv každý soudil, že dolů z oken metáni budou. Tu páni viděli, že bude zle, začali prositi a milost žádali. Nejprve Martinice potom popadli i hraběte Slavatu a z téhož okna po hlavě do hlubokého příkopu vyhodili. Klobouk jeho na němž pěkný šmuk se zlatými růžemi diamanty osazenými byl v kanceláři zůstal, řetěz pak zlatý z hrdla jeho při témž z okna vyhození strhli a tak roztržený v rukách svých zachovali. Okno z kterého vyhození byli hledí na východ ke kostelu Všem Svatých a Ústavu šlechtičen, přímo pod ním stojí sloup postavený na památku Martincovu a uprostřed zahrady k jihu pamětní sloup Slavaty.

Porada o náhlém tom soudu nad českými místodržícími konala se v pražském domě **Albrechta Jana Smiřického**, Albrecht sám přiznával se k víře pod obojí, dal se proto r. 1618 najíti v Praze ku poradě o provozování náboženství pod obojí se týkajících. Když pak stavové rozhoření nepříznivou odpovědí císaře Matyáše na stížnosti jích na něho vznesených, do české kanceláře na hradě Pražském na místodržící vrazili, byl mezi nimi i Albrecht a pomáhal vedle hraběte z Thunu, Oldřicha Věhinského a jiných při samém tom místodržících vyhození. Na to zvolen jest co jeden direktor ze stavu panského pod obojí, odebral se k vojsku jejich město Plzeň obléhajcímu, tam však roznemohl se a dovezen do Prahy dne 18. listopadu 1618 v noci zemřel, ač stavu dosud svobodného. Tento Albrecht Jan byl posledním významným potomkem mocného rodu Smiřických.

Hrdelní právo

Roku 1738 jmenován **smiřický kat** Josef Nezbeda. Smiřice v té době vlastní Marie Terezie hraběnka ze Šternberka, provdaná za Jana Leopolda hraběte z Paarů. Roku 1754 hrdelní právo přeneseno do Hradce Králové. *(Město však nikdy nemělo vlastní právo jurisdikce, kat zde však sídlil pro potřebu vrchnosti, přibližně v místě dnešní pošty. O pohodnici a katovně je zápis již z roku 1660, kdy ji prodává jakási Magdaléna Janu Kolínskému.)*

Prušáci na Smiřicku

Léta Páně 1744 přitáhlo nepřátelské vojsko až z Branderburgu tedy z pruské německé říše do krajiny u Smiřic, rozložilo se po vùkolních vesnicích, vyžadovali všudy dobytek na maso a pak odtáhlo za Hradec až do Kolic na panství Pardubickém a tu vyjízďeli do jiných vesnic a rolníkům kde jenom mohli všechno pobrali, ano i měděnce z kamen vytrhali, až na to 9-tého dne Královská armáda královny Marie Terezie přimaširovala, brandenburgské vojáky stíhala a také i vyhnala – však ale tu zase naše vojsko dosti dlouho naši lidé živiti museli a dne 30. listopadu na svatého Ondřeje tak veliké množství ubytovati museli, že třeba v jedné chalupě až 30 i více vojáků ubytovati a vyživovati donuceni byli.

Roku 1756 naše Královské vojsko opět pochod vzalo ke Slezsku, aby z něho mohlo prušácké vojsko vyhnati, ale nezdařilo se to, anť muselo nazpět se odebrati až ku Hradci kdežto za řekou Orlicí u Svinar a u Malšové Lhoty v ležení pozůstali. Za nimi přišli Prušáci, položili se u Černilova na malé straně na polích a v Oujezdci měl v malém zámku generál Schwerin hlavní bydlíště.

Napotom roku 1757 v měsíci dubnu přitáhl Brandenburg do Čech a to bylo již po pěti letech, ale odebral se po horách až ke Královému Dvoru a odtamtud odtáhl ku Praze, kterou skrz 3 tyhodně

dobýval. Roku 1762 Pruské vojsko, Moskalští kozáci, poplenilo a vydrancovalo město Smiřice. Jen rabuňk u Mojžíše Mautnera odhadnut na 3748 zl.

Drahota

Roku 1764 přišel v Čechách i tabák k zdražení, kdežto dřív byla libra šňupavého za 18 krejcarů a pak stála za 1 zlatý – kuřlavého byla libra za 4 krc, krouceného 1 loket za 2 grešle – to jest 1 a půl krejcaru.

Smiřice, 12/04.

Pro smiřický Zpravodaj upravil ing. Milan Plšek za spolupráce ing. Lubomíra Kupky.

Svaz důchodců ČR Smiřice

Organizace pracuje od 20. února 2002. Po tříletém volebním období byla provedena na výroční členské schůzi dne 23. února 2005 volba výboru, který bude v dalším období pracovat ve stejném složení. Schůze se zúčastnilo 122 členů. Zprávu o činnosti přednesla pí Kučírková. Byla podána zpráva o hospodaření a zpráva revizní komise.

Všichni přítomní byli seznámeni s akcemi, které budeme organizovat v roce 2005. První zájezd do divadla v Praze na „Netopýra“ byl vyprodán ještě během schůze. Podle zájmu členů bychom proto chtěli uskutečnit mimo plán v dubnu nebo v květnu 2005 ještě další zájezd do divadla v Praze. Vybíráme taková představení, na která mají senioři slevu.

V diskuzi vystoupil smiřický starosta p. Tuzar a černožický starosta p. Kotěra. Informaci nám podala i tajemnice MěÚ pí Hottmarová.

Po skončení programu schůze obdrželi všichni malé občerstvení. Potom hrála hudba, tančilo se a zpívalo. Velmi hezké bylo vystoupení dětí z Mateřské školy ve Smiřicích. Ve Dvoraně se všem líbilo a všichni se už těší na další setkání při příležitosti Dne matek, které připravuje Městské kulturní středisko Smiřice.

Činnost naší místní organizace je SDČR v Praze hodnocena kladně. Při zahájení činnosti naší organizace nás bylo 64 a nyní už je nás 4x více a stále se hlásí další členové. S pomocí získaných sponzorských darů, především od obecních úřadů, ale i od soukromých firem, můžeme přispívat částkou 50,- Kč na dopravu při různých zájezdech. Velmi dobrá spolupráce byla navázána s Penzionem pro důchodce ve Smiřicích a někteří jeho obyvatelé jsou rovněž našimi členy. Předsedkyně zdejší organizace pí Kučírková se pravidelně účastní členských schůzí smiřické organizace tělesně postižených. Organizují domácí i zahraniční zájezdy a další akce, které nabízejí i našim členům.

Naše kontaktní místo je IRTEX, prodejna textilu ve Smiřicích. Naše heslo „Aby nikdo nebyl sám“ se nám ve Smiřicích daří naplňovat.

Vlasta Kučírková, předsedkyně SDČR ve Smiřicích

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

- Od 8. ledna do 15. ledna jsme zorganizovali pro žáky druhého stupně lyžařský výcvikový zájezd, kterého se zúčastnilo 47 žáků. Lyžařský výcvik probíhal na rozhraní Orlických hor a Jeseníků v lyžařském středisku Čenkovice. Ač sněhové podmínky nebyly ideální a počasí proměnlivé, svůj účel určitě splnil. Někteří žáci se zdokonalili ve svém lyžařském umění, jiní dobře zvládli základy lyžování a všichni měli možnost týden pobývat v krásném areálu, který nabízel lyžařské terény pro začátečníky i pokročilé lyžaře. Výcvik byl ukončen závody ve slalomu. V kategorii dívek obsadila první místo Alice Baumgartnerová, z chlapců se nejlépe umístil Tomáš Říha.
- Na čtvrtek 20. ledna jsme si pozvali do Městské dvorany Divadélko K. Čapka z Hradce Králové. Pro 1.–4. třídu herci seheráli představení „Devatero pohádek“ a pro 5.–9. třídu představení pod názvem „Osvobozené divadlo“. Herci provedli děti historií Osvobozeného divadla a také životem nezapomenutelné dvojice Voskovec + Werich. Na jevišti zazněly ukázky z mnoha jejich her, písničky a také tzv. forbíny, které byly pro V+W typické. Představení mělo výbornou atmosféru, děti často propukaly v smích a spolupracovaly s herci.
- Blahopřejeme Michaelé Sitové, žákyni 9. třídy, která reprezentovala naši školu v okresním kole konverzační soutěže v německém jazyce. Se ziskem 95 bodů se umístila na 1. místě. Míša předvedla výborné znalosti při poslechu textu s porozuměním, konverzaci na dané téma, popisu obrázků a odpovědích na otázky poroty. Spolu se žákyní ZŠ SNP v Hradci Králové, která získala 80 bodů, postupuje Míša Sitová do krajského kola. Přejeme jí mnoho úspěchů v dalším soutěžním klání.
- Před vánočními svátky připravily paní učitelky Hronešová a Tobišková pro žáky devátých tříd dobrovolné přijímací zkoušky „nanečisto“ z matematiky. K těmto zkouškám se přihlásilo 20 žáků. Příklady byly vybrány z minulých přijímacích zkoušek na střední školy. Žáci si tak mohli vyzkoušet jaké to je, právě v danou chvíli udělat vše co nejlépe. Hlavně ovšem získali obrázek o tom, co umí dobře a na co se ještě musí zaměřit při přípravě. Druhé kolo těchto zkoušek proběhlo 1. února.
- Koncem ledna se úspěšní řešitelé školního kola matematické olympiády zúčastnili okresního kola této soutěže. Školu reprezentovali Markéta Dvořáčková, Lukáš Koldrt, Václav Tarantík a Petr Šuták a v soutěži si vedli velmi dobře. Všichni se stali úspěšnými řešiteli a Markétě Dvořáčkové uniklo vítězství o pouhé dva body.
- 28. ledna letošního roku se uskutečnil zápis dětí do 1. tříd

K zápisu přišli budoucí školáci společně se svými rodiči. Čekaly na ně připravené úkoly z tělesné, výtvarné a hudební výchovy. Kromě zručnosti předvedli také svoje řečové dovednosti.

Tématem celého odpoledne byla známá pohádka „O Smolíčkovi“, kterou zahráli žáci ze 4. A třídy. Tak jako v pohádce Smolíčkovi pomáhal jelen a vše nakonec dobře dopadlo, zvládla většina dětí hravou formou svoje úkoly. Během zápisu si všichni prohlédli třídy, poznali paní učitelky a pod jejich vedením si pěkně zasoutěžili. Ukázali, co už umí, co rádi dělají a na co se těší. Za své výkony dostali na památku drobné dárky.

Zapsáno bylo celkem 37 dětí. K nim se do 1. tříd připojí ještě 11 dětí, které v loňském roce měly odklad školní docházky. Všem přejeme, aby jim radost a chuť do školní práce vydržela co nejdéle.

Touto cestou chceme poděkovat za dobrou dlouholetou spolupráci MŠ ve Smiřicích a v Holohlavech.

Děkujeme také našim dlouholetým sponzorům paní Hudákové a panu Brožovi.

Petr Rohlena, ředitel školy

Několik moudrých myšlenek:

Když si nechceš rozlít ocet, nenalévej čisté víno.
Vtipu je časem třeba, rozumu však vždy.
Dobrý chleba, když koláčů není.
Nevědomost je matkou domýšlivé zpupnosti.
Mnozí lidé znají problémy pro každé řešení.
Když už nic neříká, alespoň nezdržuje.

VZÁCNÁ A HLAVNĚ NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA AŽ Z FLORIDY

Kantora na penzi potěší každá návštěva jeho bývalých žáků, ostatně není oněch návštěv, jak jdou léta, až tolik. Rozhodně nepřibývají. Spíše naopak. O to větší je pak překvapení, když v reakci na zachrčení domovního zvonku otevřete dveře – a za nimi stojí Smiřičák PETR TUREK, o němž již dlouho víte jen to, že dávno již nebydlí v ulici Eduarda Karla, ale pracuje až kdesi v americkém státě Florida.

Nemám ho zařazeného někam do střední průmyslové školy elektrotechnické kdesi v Hradci Králové, ale do třídy smiřické základní školy, která ještě v letech 1987–1991 mohla nést, dnes již nevídané, pořadové písmeno „D“. Dnes je těm kdysi dětem ze třídy páté až osmé „dé“ osmadvacet let a já s nimi prožil (a ony se mnou) ta magická léta, kdy odcházel většinou z nás hodně neoblíbený – a to je možná slabé slovo – komunistický režim, který mou generaci dusil takřka plných dvaadvaceti let. Doufal jsem tehdy, že tyhle děti (mezi ně ovšem nepatří jen Petr Turek, ale i smiřický fotbalista Péťa Šubjak, znalec koní pod kapotou i těch živých Jirka Snášel z Číbuze nebo třeba rosníčka televize Prima Romana Vítová z Rodova, či inženýr Lukáš Radoň a další z oné třídy, neboť všichni vytvořili za ty čtyři roky jednu ze dvou mých nejoblíbenějších tříd, a že jich za ta dlouhá desetiletí bylo), tedy že tyhle děti nebudou už nikým a ničím bržděny v jejich rozletu. A když budou, tak jen sami sebou. A proto, když mi při našem takřka tříhodinovém rozhovoru Petr Turek jen tak mezi řečí pověděl, že věří, že jeho generace „dostala šanci a nyní jde jen o to, tuto šanci nepromarnit“, řekl jsem si, že alespoň část toho, o čem jsme si povídali, zlomeček z jeho amerického příběhu, sdělím (s Petrovým svolením) i čtenářům Smiřického zpravodaje.

Každý, Petře, víme, že začátky nejsou v cizině nikdy lehké...

Také že nebyly. Dostal jsem se do USA v roce 1998 tak, jak se to dělá dodnes – přes inzeráty, které nabízely práci. Přistál jsem na Floridě a usadil se ve městě Fort Walton Beach. A odtud jsem se vlastně nepohnul dodnes.

Prvním šokem bylo usídlení se v přízemní ubytovně. Zvenčí ještě nevypadala tak zle. Uvnitř ale jednak absentovalo to, co by v místnosti člověk čekal, tedy nábytek, ale v té prázdnotě se proménádovalo to, co by tam našinec rozhodně neočekával – báječní švábi a jiný hmyz, blechy nevymývajíce.

Jak už to tak většinou bývá, je nutno zkusit nejprve mnohá zaměstnání, ale nenechat při nich zahálet ani hlavu. Začal jsem prací v různých restauracích

a hotelech. Dělal jsem v nich různé věci, ale bylo mi od počátku jasné, že u těchto činností nemohu zůstat natrvalo.

Na počátku člověka ždímají zprostředkovatelný práce, ty jejich poplatky člověka skutečně okrádají. A tak se vám třeba počátečních 700 dolarů rozplyne, ani nevíte jak. Nejdříve bylo nutno opatřit si auto. Je to tam tak nezbytné, že jsem si řekl – raději nebudu mít měsíc co jíst, ale auto (již kvůli cestám do práce) být musí. To první mi opatřil nějaký černoch za 250 dolarů, padesát jsem dal jemu.

Takový „koráb silnic“ se dá koupit v Americe i s bakšíšem přibližně za tři denní platy!! Na další lepší auto jsem už musel dělat celých osm dnů.

Velice brzy jsem se musel rozhodnout, kam z restauračních prostředí odejít. Zlákalo mě prostředí staveb. Velice brzy jsem pochopil, že na Floridě jsou tyto práce hodně a hlavně stále zapotřebí. Na svědomí to mají hurikány.

Zažil jsi lam nějaký? A co při tom člověk pociťuje?

Sám jsem tam zažil zatím dva. Na rozdíl od tornáda se hurikán přizene z oceánu jaksi plošně.

A my většinou všichni přežíváme jeho řádění nejbezpečněji v hospodě. Tam jsou shromážděni takřka všichni. Hospoda je totiž nízká, přízemní, je kamenná a je ve městě, tedy dál od pobřeží. A tak se tam sedí a drží se tak zvaná „hurikán párty“.

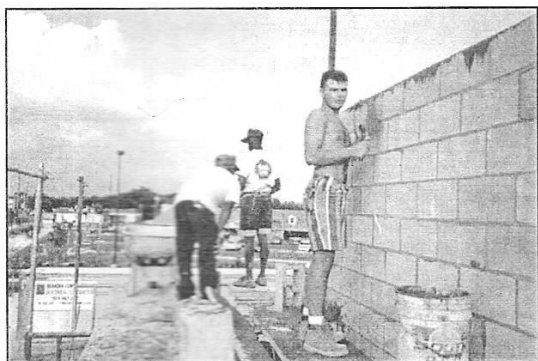
Pije se většinou americké pivo Budweiser. Ale za příplatek si můžete dát Heineken. Na stůl, kolem něhož se sedí, vám dají kbelíček, tedy jakýsi džbánec, jeho obsah je zhruba jedenadvacet litrů, kolem něho rozdávají kelímky a je to. Aby vám to nezteplalo, hodí se do kbelíku s pivem igelitový pytlík naplněný kousky ledu. Čech ovšem takového zacházení s tekutým chlebem skousne jen obtížně.

A kromě jiných pocitů při řádění hurikánu mají ti, kteří se zabývají stavebnictvím, pocit jistoty, že bude opět na dlouho množství práce.

Na pobřeží hurikán smete domy, které jsou stavěny ze dřeva a sádrokartonu, a pojišťovny vyplatí skutečnou hodnotu podle pojistky, obvykle tak od 100 do 150 tisíc dolarů. A staví se. Pevnější domy zůstanou stát, ale u těch se zase dělají nové střechy, u pobřežních hotelů je nutno přebudovat zase veškerá zaplavená přízemí. Práce je zkrátka pořád dost. Zatím nikdy jsem tam

nebyl nezaměstnaný. Noviny jsou stále plné inzerátů a nepracuje skutečně jen ten, komu se opravdu nechce. Alespoň tedy na Floridě.

Jak vidím na těchto fotografiích, vysloveně ses specializoval...

Brzy jsem vycítil, že na tu práci mám. Mistr se na mě spoléhal čím dál tím víc, pověřoval mě samostatnou prací a já jsem po půl roce začal mít dojem, že mě již jaksi až zneužívá. Usoudil jsem, že je načase osamostatnit se. A tak jsem začal sám na vlastní triko. Obkladačské práce i dlažby. Koupelny, haly, vchody do domů, mnohdy i hodně luxusních, a podobné práce.

Když jsem se rozhodl pro práce stavební, šel jsem k jednomu mistrovi jako pomocná síla pro všechny

možné činnosti. Vlastně jsem se učil dalšímu řemeslu. A při vyšším výdělku jsem si pořídil i lepší auto – za 900 dolarů.

Také se na mne usmálo i štěstí. Po roce a půl pobytu jsem vyhrál zelenou kartu. Tu když máte, tak za pět let můžete požádat o americké občanství. Pro mne to znamená, že bych mohl již na konci příštího roku, tedy 2006. Ale jak to zatím vidím, nepožádám, a to přesto, že jsem zatím rozhodnut v USA zůstat natrvalo.

Po odchodu od mistra jsem pracoval nejprve sám, ale postupně, když jsem se z práce vracel až třeba v sobotu v ranních hodinách, jsem uznal, že to takhle dál nepůjde. Tak jsme začali pracovat ve dvou, pak ve třech, to už jsem vlastně spíše zajišťoval pro ty dva práci, později to již bylo osm lidí a nejvíce jsem jich měl patnáct.

Jak je to tedy s tebou nyní – v současnosti?

Když jsem vždycky na čas odjel, všichni mi samozřejmě odešli jinam, opustili mě, proto dnes pracuji opět jen sám s jedním pomocníkem. Ten už pochopitelně zase při mém nynějším pobytu tady zmizel. Musí živit rodinu.

Do budoucnosti, možná již blízké, mám další plány. Ale o tom raději ještě ne...

Nechme práci prací, i když je jistě důležitá... Co takhle jiné oblasti života, které by mohly naše čtenáře zajímat?

Dost často jsem přicházel do styku s americkou spravedlností. To když jsem musel třeba tlumočit při soudech mým zaměstnancům. Například prohřešky za alkohol a tak podobně. Zajímavé na amerických soudcích je to, že s takovými malými hříšníky docela spolupracují. Soudce tak třeba jen zakáže člověku jízdu autem, podmínku na půl roku, ale zároveň mu povolí jen a jen cesty autem do a z práce, cesty do kostela a za sportem. Takže se někdy stane, že se takto potrefení Češi obléknou do bílého, vezmou si raketu a jedou – do hospody.

S těmi skutečnými zločinci se ale na Floridě příliš nepárou. Jen pro ilustraci. Na každé benzínce visí neustále cedule, na níž je vyobrazena přeškrtnutá pistole. U té pistole pak výrazné tři číslice – 10, 20 a 30. A každý ví, i bez dalšího vysvětlování a popisu, že to znamená deset let za vytažení pistole, dvacet let za vystřelení a třicet let za zabití. A to všechno pěkně natvrdo.

Hodně tvrdá, podle našeho vnímání ovšem, je návštěva u lékaře. Pokud si neplatíte pojistku, je nutno zaplatit vše do posledního centu. Ale i tady najdete zajímavosti. Kamarád si poranil ruku, rána na dlani potřebovala osm stehů. A tak mu to pan doktor vyčíslil v jakémsi splátkovém kalendáři na sumičku dva a půl tisíce dolarů. Ale rovnou řekl, že pokud bude platit hotově, tak to

bude „jenom polovina“. A kdybyste si měl zaplatit celou akutní operaci slepého střeva, tak to přijde na třicet tisíc. Ovšem nemůžete při tomhle vycházet z našich českých platů, ale z tamních. Ale přesto je to dost.

Co třeba volný čas, abychom přešli k příjemnější věci...

Máme tam takovou českou komunitu, malou, většinou jen kolem patnácti až dvaceti lidí. Vzájemně si – pokud to jde – pomáháme. Jeden rozumí autům, jiný vlastní restauraci, takřka každý může poskytnout něco jiného. Například pondělky trávíme většinou na vodě, protože většina lidí pracuje v restauračních podnicích a v nich je pondělek volným dnem. Já si naštěstí mohu vzít volno tehdy, když potřebuji.

Taky se věnuji svým několika koníčkům. Tím největším, na prvním místě, je mi rychlost na motocyklu SUZUKI. Mám třetí a je to báječné řídit se rychlostí tři sta kilometrů v hodině po dráze. Na dálnicích totiž striktně platí jen 110 km/hod. a každý to dodržuje, protože dopravní policie je všude plno. A jsou nesmlouvaví.

Mám rád všechny vodní sporty. Takové potápění v průzračné vodě, to je zážitek. A fandím automobilům. Na těch dlouhých štrekách jsou velice rychle ojeté, proto se musí kupovat stále nové a nové. Nové auto je v USA tak od těch šesti tisíc dolarů – například KIA – až po ten snad v současnosti nejluxusnější britský ASTON MARTIN za takřka tři sta tisíc dolarů.

Volno o dovolené je možno využít uděláním tzv. „kolečka“ (placená dovolená je ve Státech deset až patnáct dnů a poté je možno vzít si neplacenou). To vzhledem k obrovským vzdálenostem. Je tam nádherné to, že od tepla na jihu můžete cestovat až k ledovým polím na severu, od pouští až po rozlehlé sekvojové lesy. Z Floridy do Kalifornie jedete třeba až 2.000 mil. Takže taková dovolená třeba vypadala takhle: z Floridy do Dallasu, tam třeba na SOUTHFORK RANCH známý z televizního seriálu, pak splnění klukovského snu o Santa Fe, do indiánských puebel v Mesa Verde, Grand Canyon a Las Vegas. A po celou tu dobu vás provází suché vedro. V některých ulicích Las Vegas na vás proto foukají kolem chodníku drobné kapičky vody.

V ráji heren a hráčů dostanete pěkný čistý dvoulůžkový pokoj v hotelu třeba jen za 39 dolarů (při denním výdělku 120 dolarů to skutečně není až tak moc). Město si to od vás vybere jinak – samozřejmě že na hracích automatech.

Když vám na takovéhle cestě „vyplivne“ auto, zjistíte třeba i to, že půjčovna kol vám půjčí kolo za 100 dolarů na den, zatímco auták si vypůjčíte za 39 dolarů na tutéž dobu.

Z Las Vegas už byl jen skok do Skalistých hor, do Yellowstonského národního parku a pak zase tu obrovskou dálku zpátky na jih. Mám teď raději takovou dovolenou volnější. Třeba jen na nejjižnější cíp Floridy a tam skoro na jednom místě. Povalování se na pláži, potápění nebo rybolov. Povolanka na rybolov pro místní okres je k dostání na každé místní benzínce – 5 dolarů na dva dny. A tak si s prutem v ruce odpočinu nejvíc.

Dalo by se mluvit i psát dál, ale i takhle toho bylo už dost a návštěvu bylo nutno ukončit, poděkovat a pozvat zase někdy „na příště“. Vždyť Petr Turek již o tři dny později (14. ledna 2005) opět odletěl zpátky do Spojených států. Práce nepočká. A v posluchači a pisateli těchto řádků zůstal takový pěkný, slovy nevypověditelný, pocit. Asi pramenil z jakési klidné a neotřesitelné důvěry, že tahle generace tu svou šanci opravdu jen tak nepromarní.

Petra Turka v úterý 11. ledna 2005 poslouchal a jeho návštěvu pro čtenáře smiřického Zpravodaje popsal

Jiří Matějka

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Vážení čtenáři,

pod hlavičkou z „Matriky městského úřadu“ vycházely již delší dobu zprávy ochuzené o podrobnější údaje – chyběly adresy, data narození a přesnější určení jubileí, kterých se naši spoluobčané dožili. Jistě uznáte, že bez podrobností už to nebylo ono. Po školení matrikářek jsme se však dověděli že i k uvedení samotných jmen je potřebný souhlas těch, kteří jsou ve Zpravodaji uváděni. Za těchto okolností nebudou údaje z matriky uváděny vůbec. To platí pro Smiřice i Holohlavy.

Pokud byste však měli zájem o uveřejnění zprávy do této rubriky (nejvýše 2 až 3 řádky), můžete si uveřejnění objednat na městském úřadu u pí Dany Jágrové.

Z historie domů ve Smiřicích

Historie domů se tentokrát zaměřuje na dva domy. Na dům podle starého číslování čp. 103 a podle nového číslování čp. 18 a na dům podle starého číslování čp. 102 a podle nového číslování čp. 19. Oba domy porušily posloupnost číslování domů v Palackého ulici (zatím jsme sledovali domy od čp. 1 u zámku až po čp. 17 prodejny pí Slušíkové). Oba tentokrát uváděné domy už nenajdeme a stávaly původně blízko nádraží vedle současné provozovny firmy BDK-GLASS (dříve provozovna Dřevotvaru). Oba domy už dávno zmizely a na jejich místě byla rozšířena provozovna.

Dům podle starého číslování čp. 103 a podle nového číslování čp.18

Dne 15. července 1784 prodal **Jan Drahoš** domek, z něhož zaplatil kontribuce 18 kr., úroku 2 ½ kr. a obci úrok 3 ½ kr., „pro nedostatek svého zdraví“ svému synovi **Janovi Drahošovi** za 100 kop. Prostřednictvím městského úřadu prodala vdova domek ve prospěch svých dětí dne 5. Octobris 1801 za 300 zl. **Kateřině Tepkové**. Dne 6. března 1806 prodala Kateřina Tepková svůj domek čp. 103 svému zeti **Václavovi Henzlerovi** za 500 zlatých. Od něho jej převzal 10. září 1810 za 1290 zl. **Jan Michek**. Od 25. června 1810 držel tento domek za 682 zl. **Jan Suchánek** z Rodova. Povinností držitele této nemovitosti bylo vrchnosti platiti úroku 3 zl. 47 kr. Od 7. července 1829 držel domek **Jiří Eliáš s manželkou Barborou** za 260 zl. Po smrti svého manžela nechává si vdova připsati polovici domku se zahrádkou. Dne 3. září 1829 se provdává znovu za **Františka Svobodu**. Když manžel zemřel, připsala vrchnost jeho polovici domu 25. ledna 1833 vdově Barboře Svobodové. Ta prodává domek 3. února 1835 za 200 zl. **Václavovi Svatoňovi a jeho manželce Františce**, rozené Tiblové. Františka Svatoňová ovdověla a protože se u ní objevuje příjmení Golem, zřejmě se znovu vdala. Od manželů **Františka a Františky Golemových** převzal domek

20. prosince 1849 za 272 zl. 48 kr. **Josef Relich s manželkou Kateřinou**. Od 17. dubna 1867 držel polovici domku v ceně 200 zl. **Josef Řeřicha** a od něho tuto polovinu kupuje za 200 zl. **Marie Relichová** a od ní zase kupuje 19. ledna 1873 **Josef Relich**. V roce 1873 byla živnost rozdělena mezi děti.

Dům podle starého číslování čp. 102 a podle nového číslování čp. 19

Domek, nově vystavěný, prodal **Václav Drahoš Jiříkovi Rozvařilovi** za 40 kop. Od vdovy Anny Rozvařilové převzal domek 14. 9. bris (září) 1759 za 40 kop zeť, panský zahradník **Martin Ferbas s manželkou Marií**. Od něho kupuje domek 3. července 1801 za 51 zl. **František Šandera**. Od 10. března 1307 držel za 360 zl. tuto nemovitost **František Osendorf**, od 10. října 1822 jeho syn **Jan Osendorf** za 900 zl. a od 16. února 1826 vlastnil tento domek jeho bratr **František Osendorf** za 200 zl. O dva roky později od 27. prosince 1828 již vlastnili domek za 300 zl. **František Vojtěch s manželkou Alžbětou**. Znovu za dva roky od 15. prosince 1830 patřil domek za 302 zl. **Václavovi a Marii Hodkovým**. K další změně majitelů došlo tentokrát až po 20 letech, kdy od 5. února 1850 patřil tento dům za 170 zl. a 17 kr. Marii Hodkové. Ale už o týden později 12. února 1850 dům získává za 401 zl. **Antonín Just**. K další změně majitele dochází 7. prosince 1868, kdy jej za 800 zl. získává **Barbora Skalická**. Od 17. Novembris (listopad) 1869 patří dům za 1062 zl. **Jiřímu Kozovi a jeho manželce Kateřině**.

Podklady pro historii domů poskytuje ing. Lubomír Kupka

Zajímavé je pozorovat, jak často docházelo ke změnám majitelů jednotlivých domů. Dá se vypočítat, že domy nebývaly po delší období v držení určitého rodu. Cena nemovitostí narůstala – inflace panovala zřejmě i v dávnější době. Nelze totiž předpokládat, že by domy nabývaly vyšší cenu postupným zvelebováním, protože v 19. a ve 20. století bývaly většinou pro zchátralost zbořeny a nahrazeny novější stavbou.

Omluva a oprava

Pokud používáte uveřejněný výtah jízdního řádu z trati Pardubice–Jaroměř, pak přijměte omluvu. V prosincovém čísle byl omylem vynechán jeden spoj v dopoledních hodinách z Hradce Králové do Jaroměře. Zde je uveden opravený „jízdní řád“ spojů od Pardubic do Jaroměře.

031 Pardubice – Hradec Králové – Smiřice – Jaroměř

	x		Spěšný					Spěšný					x, Ne
Pardubice	4:24	5:01	5:28	6:03	6:37	8:07		10:02	10:18	11:32	12:05	12:23	
Hradec Kr.	5:02	5:34	6:01	6:41	7:05	8:42	9:33	10:39	11:34	12:03	12:40	12:57	
Smiřice	5:17	5:47	6:12	6:56	7:18	8:53	9:46	10:51	11:49	12:14	12:51		
Jaroměř	5:27	5:56	6:19	7:05	7:27	9:02	9:55	11:00	11:59	12:21	13:00		

	Spěšný		Spěšný					Spěšný		x	So, Ne	
Pardubice	13:26	14:06	14:37	16:06	16:24	17:21	18:04	19:01	19:31	20:32	21:05	22:00
Hradec Kr.	14:00	14:36	15:29	16:41	17:34	18:01	18:41	19:38	20:05	21:05	22:32	22:57
Smiřice	14:10	14:47	15:42	16:53	17:49	18:12	18:52	19:53	20:16	21:16	22:44	23:09
Jaroměř	17:10	14:57	15:52	17:02	17:59	18:19	19:01	20:03	20:22	21:26	22:54	23:19

x = jede ve všední den, + = neděle a svátek

EDUARD PASEKA
TISKÁRNA - PASEKA

Havlíčková 30, Jaroměř

Tel.: 491 815 400

Mobil: 605 291 784

E-mail: eduard.paseka@tiscali.cz

Najdete nás v uličce za
náměstím. Autem k nám
dojedete z křižovatky
u bývalého kina Svět.

Nabízíme Vám kompletní služby v oblasti tisku
a knihařského zpracování Vašich zakázek.
Zajišťujeme dodávky kancelářského a papírenského sortimentu.

tiskopisy, vizitky, pozvánky
drobné brožury
dopisní papíry
letáky, podpisové a účetní knihy
samolepky (papírové)
tisk do formátu A2

výroba razítek: dřevěná
samonamáčecí
datumky, číslačky

kopírování A3, A4
rozřežeme na formáty

rychlokopírování (tabulky, texty)
od 500 ks A4 - 0,70 Kč/ks vč., DPH
kroužková vazba
laminování A3, A4, A5, A6

knihařské zpracování zakázek

velkoobchodní a maloobchodní
prodej veškerého papírenského
a kancelářského zboží:

vše od šanonu až po kvalitní psací potřeby

Těšíme se na Vaši návštěvu!

Hledáme dlouhodobý pronájem

bytu nebo rodinného domu 2 – 3 + 1 ve Smiřicích nebo v okolí.

Nabídky volejte, prosím, na tel. číslo: 720575760–1.

Smiřická cukrárna

Palackého 24, 503 03 Smiřice (naproti Truhlářství pana Matušky)

*srdečně Vás zveme do nově otevřené prodejny
nabízíme velký výběr*

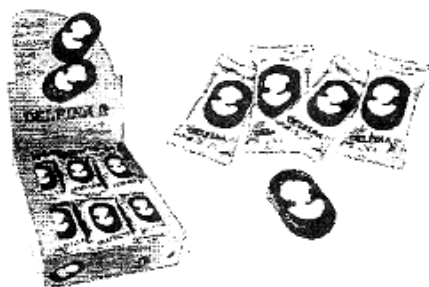
- ♠ *domácích zákusků*
 - ♣ *obložených chlebíčků*
 - ♥ *aspikových dortů*
- ♦ *kvalitních bonboniér*
 - ♠ *kusových bonbónů*
 - ♣ *velký výběr želé*
- ♥ *mražených výrobků ALGIDA*
 - ♦ *dalších cukrovinek a nápojů*

*Přijďte si vybrat z nabízených dárkových balíčků
nebo Vám rádi vytvoříme dárek dle Vašeho přání
.... a to sedm dní v týdnu !!!*

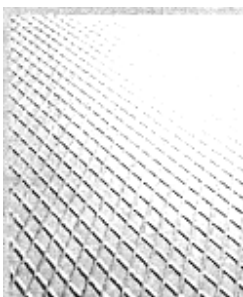
Jarní nabídka:

***T O Č E N Á**
JAHODOVÁ A MERUŇKOVÁ DŘEŇ*

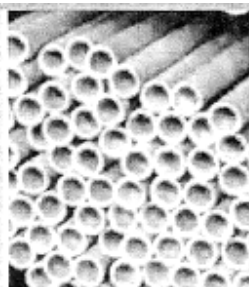

***KOPEČKOVÁ**
ZMRZLINA*

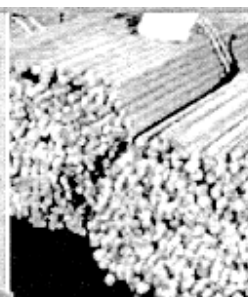

PLECHY

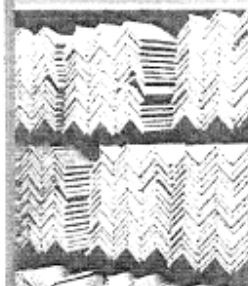
TRUBKY

SVAŘOVANÉ
SÍTĚ

 raven
CZ
 akciová společnost

BETONÁŘSKÁ
OCEL

TYČE
PROFILOVÉHO
PRŮŘEZU

HUTNÍ MATERIÁL

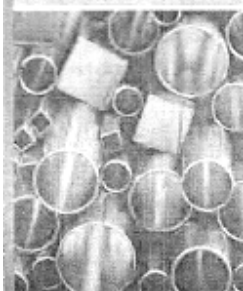
**SKLAD - Za Škodovkou
HRADEC KRÁLOVÉ**

tel.: 495 580 388 -390, 393

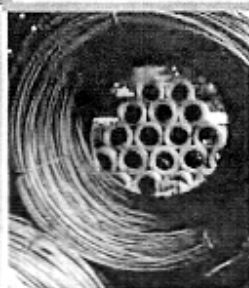
fax: 495 580 394 -395

e-mail: ravencz@ravencz.cz

www.ravencz.cz

UZAVŘENÉ
PROFILY

DRÁTY

SPECIÁLNÍ
PROFILY

Také hubujete na úřady – myslíte si, že dříve to bylo lepší?

Přečtěte si, jak dopadl smiřický podnikatel p. Josef Andrejsek při jednání s úřadem před 139 lety. Nejdříve napsal dopis Okresnímu úřadu. Z odpovědi c. a k. Okresního úřadu je zřejmé, že dopadl „jak sedláci u Chlumce“.

Slavný c. k. Okresní úřade:

Já níže podepsaný najmul jsem roku 1864 vystavění nové věže při filiálním chrámu Páně v Semonicích za obnos, mimo ruční a potažní práce per 1.400 zlatých v. č., ku kteréžto stavbě jsem i také ten samý rok potřebný počet staviva, jmenovitě pak kamene, vápna aj. opatřil a na stavební místo dostavil.

Za příčinou nahodilých překážek protáhla se stavba ta, musivši se státi ve všech směrech větší, vyžadovala asi o 1.490 fr. v. č. vyššího nákladu.

I na tuto větší stavbu nejen že jsem zaopatřil potřebný materiál, ano jsem s tou stavbou, až na některé dodělávky také již u konce. Na celý tento náklad mimo ručních a potažních prací na 2.890 zl. v. č. rozpočten jest, obdržel jsem v minulém létě od slavného, patronátního úřadu ve Smiřicích zálohu 400 zl. v. č.

Nejsem tak majetný, abych náklad tak velké stavby ze svého vydržeti mohl; zaopatřiti si pak k tomu peněžitých prostředků jest v nynějších okolnostech takřka nemožno a s velikými ztrátami. Pro tož osměluji se slavný c. k. okresní úřad co nejuctivěji prositi, račiž mi k tomu cíli, abych svých věřitelů, kteří mi mnoho starostí a útrat stojí, spokojiti mohl částku 1.500 zl. co zálohu ze zádušní pokladnice semonické k vyplacení poukázati, za což se vši ponížeností prosím a žádám.

Ve Smiřicích 25. října 1866

Josef Andrejsek

Výňatek z odpovědi:

... se Vám po vyslechnutí patronátního úřadu ve Smiřicích věděti dává, že takové žádosti dříve povolití nelze, pokud vyšetřením úředníka technického dokázáno nebude, že vyplacením zálohy od 1.000 fr. nadepsaná pokladnice v nebezpečí není. Přísluší Vám tedy sem oznámiti, zdaliž takové vyšetření na Vaše útraty vykonati se má.

Dne 30. ledna 1867 C. a K. Okresní úřad

Pozn.: O nic lépe nedopadl ani další smiřický podnikatel p. František Vinklář. Podobně „výhodně“ stavěl faru v Chotěborkách. Mnoho písemností o této stavbě se nachází v Okresním archivu v Jaroměři pod sgn. Okresní úřad Jaroměř.

Opsáno 3. září 1991

Vážení čtenáři, pokud byste měli zájem o fotografie z historie Smiřic a pokud máte přístup na internetové stránky, pak „nalistujte“ stránky www.volny.cz/smirice2004/index.htm.

Navštivte i oficiální webové stránky Smiřic – www.smirice.cz – podpořte i vy svým hlasem prezentaci města v soutěži o Zlatý erb.

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Výtiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej v prodejně u Jedličků.

Uzávěrka příštího čísla do 25. května 2005

Cena jednoho výtisku 10,– Kč.

Náklad 530 výtisků.